

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Semita Perfectionis Purgativa, Illuminativa, Et Unitiva

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1705

VD18 15298639

Tertia Semita Perfectionis Unitiva, In qua Anima Christiana, perfectionis cupida, charitate perficitur.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55242)

TERTIA
SEMITA
PERFECTIONIS
UNITIVA,

In qua Anima Christiana, per-
fectionis cupida, charitate
perficitur.

Præfatio.

REge quoque, pro inauguratione,
Urbem principem subituro, non sat
est civibus, viam mundasse, obsta-
cula removisse, senticeta excidisse, herbas,
flores & odores sparsisse; sed insuper necesse
est, sub vesperum præcipuè, faces & lam-
pades accendere, pyrerga & ignes festivos
excitare, quo ingens suum, de adventu
Regis, gaudium, amorémque in personam
Regiam singularem demonstrent. Haud
ab simili ratione Christo Domino, cœli
terræque Monarchæ, via adornanda est;
post semitam, vitiorum & peccatorum for-
di-

dibus mundatam , post sparsos virtutum flores, ignes charitatis divinæ, in hac tertia viæ Parte , sunt succendendi. Quoniam verò voluntas nostra cœca est, & nihil velle aut amare valemus, quod ignoramus, & non cognoscimus, ante omnia studebimus Deum cognoscere, atque illius attributa , perfectiones, proprietates & magnalia, pro tenuitate nostra intelligere ; & mox ex cognitione amor, velut ex Sole lumen, ex igne calor, ex objecti pulchri visione complacentia profiliet. Quem in finem Scripturæ sacræ textum, tanquam fundamentum, cui innitatur, præmittimus : deinde quædam pro cognitione & intelligentia subdimus, postea affectum seu amoris actum subjungimus ; ac denique suspiria atteximus, quibus assidue utamur, & ad majorem cognitionem, amorem, & unionem divinam ejus ope aspiremus, ac perveniamus.

SEMITÆ III.

Perfectionis , seu Unitivæ

PASSUS I.

Cognitio & Confessio propriæ cœcitatatis.

TEXTUS S. SCRIPTURÆ.

Accedite ad Eum, & illuminamini. Psal. 33. v. 6.

Cognitio & Confessio.

O Pater luminum! ego cœcus peccator, coram Te, intellectûs mei tenebras libens profiteor. In cœcitate natus, in cœcitate hactenus versatus, parùm Te eheu cognovi! nam non cognovi naturam tuam Divinam eminentissimam; aliàs ferventiùs Te quæsissem. Non cognovi majestatem tuam infinitam, aliàs fidentiùs Tibi servivissem. Non cognovi summam sapientiam & veritatem tuam, aliàs dictis tuis firmiùs credidissem. Non cognovi omnipotentiam & maximam fidelitatem tuam, aliàs immo-
biliùs

bilius in Te sperâssem. Non cognovi iustitiæ tuæ rigorem, aliàs non toties Te offendissem. Non cognovi immensitatem tuam, ubique præsentem, aliàs cautiùs & sanctius coram Te ambulâssem. Non cognovi bonitatem tuam, pulchritudinem, dulcedinem, beneficentiam, liberalitatem, sanctitatem, ac reliquas perfectiones tuas, aliàs ardentius Te dilexissem. Quare ô Deus, illumina tenebras meas, & da, ut Te ampliùs cognoscam & diligam.

Affectus & Petitio.

Domine Deus meus, qui de tenebris facis lucem splendescere; obsecro Te, mentis meæ caliginem dissipa, & lumen copiosumingere, quo Te ampliùs cognoscam ac diligam. Tribue visum, lux invisibilis, qui Te videat. Crea novum olfactum, odor vite, qui post te currat in odorem unguentorum tuorum. Gustum sana, qui sapiat & cognoscat, & discernat, quàm magna multitudo dulcedinis tuæ, quam abscondisti, qui pleni sunt charitatis tuæ. Dacor, quod Te cogitet; animam, quæ Te diligat; mentem, quæ Te recolat; intellectum, qui Te intelligat; rationem, quæ Tibi semper summè delectabili adhæreat. S. August. soliloq. c. 1.

Aspirationes.

1. Deus meus, illumina tenebras meas.
Psal. 17. 11.

II. Domine, expelle tenebras desuper abys-
santis mentis mea. S. Aug. soliloq. c. 1.

III. O Lumen meum! haecenus contexe-
runt me tenebrae: Sed post tenebras spero lucem.

P A S S U S II.

Desiderium cognoscendi
DEUM.

T E X T U S.

*Nosse Te, consummata justitia
est; & scire justitiam & vir-
tutem tuam, radix est immor-
talitatis. Sap. 15. 3.*

Cognitio.

QUanta, Domine Deus meus, sit ne-
cessitas, Te omne bonum nostrum co-
gnoscendi, quis non videt? Hujus enim
cognitionis defectu I. omnia mundi scelera
oriuntur; attestante Propheta: *Non est
scientia Dei in terra. Osee c. 4.* Et quid
inde? Omnium malorum colluvies; nam
mendacium, & furtum, & adulterium,
& reliqua scelera inundaverunt. II. Ex
defectu hujus cognitionis deficit in morta-
libus fides, languet spes, hebescit fiducia,
perit humilitas, reverentia, timor, obedientia,
pa-

patientia, omnisque reliquis virtutum chörus eliminatur. Quomodo enim credent, sperabunt, timebunt, verebuntur, obedient, ac sustinebunt, quem non cognoverunt? III. Ex defectu hujus cognitionis flaccescit concupiscentia æternorum, tepescit charitas, marcescit desiderium, conformitas cum voluntate Divina interit; omnisque perfectionis & unionis cum Deo neglectus & oblivio nascitur: quemadmodum ex cognitione Dei mox omnis virtus & justitia exoritur; *Nösse enim Te, consummata justitia est.* Sap. 15. 3.

Affectus & Petitio.

O quis igitur Te, Deus meus, omnis boni fontem, cognoscere non desideret, ut cordis puritatem, virtutum splendorem, & perfectionis ac charitatis consummationem obtinere mereatur? O Lux beatissima, qua non nisi à purgatissimis oculis videri potes: Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt. Mundane, mundans virtus; sana oculos meos, ut sanis oculis Te contempler, quem non nisi sani oculi intuentur. *Affer quæso squamas caliginis antiquæ radio tuæ illuminationis, Splendor inaccessibleis, ut Te videre valeam irreverberatis obtutibus; & in lumine tuo videam lumen. Ecce video; dilatetur obsecro visus meus, Domine, ex Te.*

Re-

*Revela oculos meos, & considerabo mirabilia
de lege tua. S. Aug. soliloq. c. 34.*

Aspirationes.

I. *Non gloriatur sapiens in sapientia sua;
sed qui gloriatur, in hoc gloriatur, scire
& nösse Me. Jerem. c. 9. 25.*

II. *Noverim me, noverim Te, DEVS
meus! S. Augustinus.*

III. *Domine Deus, O si Te homines
nösset! S. Ignatius.*

P A S S U S III.

Cognitio & dilectio Divi-
nitatis.

T E X T U S.

*Hec est vita eterna, ut cogno-
scant Te Deum verum, &
quem misisti JESUM Chri-
stum. Joan. c. 17.*

Cognitio.

O Tranquilla & serena lux, Deus meus,
animam meam tuis illustrationibus ir-
radia, ut naturam tuam Divinam clariüs

cognoscam. Tu enim es, qui es; hoc est, tu es ipsum ens, ipsum existens à se, non ab alio, à quo limiteris; ideoque es ipsum *Esse*, primum *Esse*, *Esse* necessarium, *Esse* purissimum, simplicissimum, actualissimum. Ac proinde

I. Tu es Spiritus sublimissimus, optimus, maximus, sempiternus, potentissimus, sapientissimus, benignissimus, sanctissimus, justissimus, misericordissimus, pulcherrimus, omnibus rebus intimè præsens, omnia interiùs creans, formans, conservans, gubernans, & ad gloriam tuam ordinans, tanquam primum principium, & finis rerum omnium.

II. Tu es Deus invisibilis, incomprehensibilis, indivisibilis, immutabilis, ineffabilis, illimitatus, immensus, infinitus, semper agens, semper quietus, colligens, nec egens; creans, & nutriens, & perficiens; portans, & implens, & protegens; ex quo omnia, in quo omnia, per quem omnia, propter quem omnia. S. Aug.

III. Tu es, Domine, Spiritus simplicissimus, per se subsistens, infinitæ perfectionis, omnes perfectiones eminenter complectens, & super omnes perfectiones imaginabiles infinitè elevatus: supra omnem substantiam, supra omnem potentiam, omnem sapientiam, omnem intellectum,
om-

Om̄nem lucem, omnem pulchritudinem, sanctitatem, justitiam, bonitatem, beatitudinem, gloriam infinite exaltatus; ita ut nihil horum propriè sit in Te, sed omnia infinite sublimiùs, & præstantiùs in Te reperiantur.

Dilectio & Petitio.

O Deus amabilis, tantus ac talis Tu es, & ego non diligam, non quæram, non laudem Te? Umbram confectæ, Solem præteream? Quod nihilum est, amplectar; quod totum est & omnia, negligam? O Ignis, qui semper ardes, & nunquam extingueris, accende me! O amor, qui nunquam tepefcis, transfige medullas animæ meæ suavissimo dilectionis telo: perfode cor meum igneâ charitate, ut prorsus langueat anima mea Tuû desiderio & amore: tota amore resolvatur; tota liquefcatur; tota in Te transeat; tota in immenso Deitatis & essentiæ tuæ pelago demergatur: tota ab infinito bonitatis & omnis perfectiionis oceano absorbeat!r

Aspirationes.

1. *Ego sum, qui sum, Exod. 3. 14.* O quid est hoc: Ego sum, qui sum? O stupendum elogium, omnium aliorum radix & compendium!

II. Diligam Te Virtus animæ meæ! Veni gaudium spiritûs mei! Videam Te lætitiâ cordis mei! S. Aug. soliloq. c. 1.

III. O Deus meus & omnia! Diligo Te super omnia. S. Franc. Seraph.

PASSUS IV.

Cognitio & Dilectio SS.
Trinitatis.

TEXTUS.

*Tres sunt, qui testimonium dant
in cœlo, Pater, Verbum, &
Spiritus Sanctus, & hi tres
unum sunt. 1. Joan. 5.*

Cognitio.

I. **T**U ô Deus, unus es in essentia seu natura, & trinus in personis, Pater, Filius, & Spiritus sanctus: ita ut nec summa unitas auferat trinitatem, nec vera trinitas tollat unitatem. Tu Pater es Deus, tu Fili es Deus, tu Spiritus sancte es Deus; & tamen non estis tres Dii, sed unus Deus, unus Dominus, unus Bonus, unus Omnipotens. In Te ô Unitrine Deus, nulla est prio-

prioritas, nulla inæqualitas, nulla mutabilitas, nulla diversitas; sed omnimoda æqualitas ac stabilitas.

II. Tu Deus Pater, principium es absque principio: Tu es ingenitus, quia procedis à nullo; sed tuam naturam Divinam & substantiam sine omni divisione & imperfectione communicas: dum enim teipsum, infinitam perfectionem, potentiam, pulchritudinem, & quidquid extra te efficere potes, evidentissimè & perfectissimè ab æterno intelligis, conceptum tuû clarissimum, perfectissimûmque producis: & hic conceptus est Filius tuus, Verbum tuum, imago tua, naturam tuam & substantiam communicans, adeò tibi similis, ut sit unus idèmq; tecum.

III. Et tu Fili Dei, es Unigenitus Patris & unicus, quia alius nec fuit, nec esse potest. Tu genitus es à Patre sine matre, à quo accipis bonum infinitum. Tu figura & imago Patris es perfectissima. Tu Verbum Patris, & Sapientia vera, ex ore Altissimi procedens, hæres es univerforum, per quem fecit & sæcula.

IV. Tu quoque ô Sancte Spiritus! à Patre & Filio, tanquam ab uno principio, æternâ processione, procedis. Tu per excellentiam es Spiritus, quia summâ voluptate hauris spiritum & vitam duorum,

à quibus procedis. Tu es Spiritus Patris, à quo accipis divinitatem & omnipotentiam : Tu es Spiritus Filii, à quo eandem accipis divinitatem, & sapientiam. Tu es Spiritus utriusque, à quo accipis infinitum amorem, & illos eodem diligis amore, quo ab illis diligeris. Tu es propriè spiritus, quia procedis tanquam impetus & impulsus à benevola Patris & Filii voluntate. Tu denique es etiam sanctus: quia es charitas increata, & fons sanctitatis.

Dilectio & Petitio.

O Pater luminum ! à quo procedit lux vera, quæ est Filius tuus, splendor infinitæ gloriæ, & candor lucis æternæ, illustra me, ut cognoscam Te ; accende me charitate, ut filiali Te amore complectar, & inter filios tuos adoptivos numerari merear.

O Fili Dei unigenite, fac ut sincero amore Te diligam, evadamque filius lucis, in hac vita ; & obtineam lumen gloriæ, quo clarè videam & amem Te in altera. O si me tibi quodammodo faceres similem in eo, quod est esse Filium! nam *si filij & heredes, heredes quidem Dei, cohæredes autem Christi.*
Ad Gal. c. 4.

O Sancte Spiritus ! Spiritus amoris, Tu quoque fac, ut Te diligam, spiritum tuum hauriam, ac totus in spiritum amoris conver-

vertar! O si à Te procederet impetus, qui cor meum penetrans, illud raperet, tuoque conjungeret, & ex utroque unum per amorem efficeret! O fons & donum sanctitatis, da mihi Te donum infinitum, ut eo dono, & ego sim spiritus in puritate, & sanctus in charitate.

Aspirationes.

I. *In nomine Patris, & Filij, & Spiritus Sancti, Matth. 23 19. Omnia in hoc nomine, laude, gloria & honore.*

II. *Te Deum Patrem ingenitum, Te Filium Unigenitum, Te Spiritum Sanctum Paracletum, sanctam & individuan Trinitatem, toto corde & ore confitemur, laudamus atque benedicimus. Tibi gloria in sacula saeculorum. Amen. S. Aug. in med. c. 11.*

III. *Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto, sicut erat in principio, &c.*

PASSUS V.

Cognitio & Dilectio Æternitatis.

TEXTUS.

Priusquam montes fierent, aut

*formaretur terra & Orbis,
à sæculo usque in sæculum,
Tu es Deus. Psal. 89.*

Cognitio.

I TU, ô mi Deus ! Æternus diceris, quia infinito intervallo, ante omne tempus imaginabile fuisti; & infinito intervallo, seu infinitis sæculis post omne tempus imaginabile eris. Cogitet quis ante mundum conditum, (qui nondum sex millibus annorum stetit) tot annorum milliones, quot sunt stellæ in cœlis, atomi in aëre, guttæ in mari, arenæ, folia, gramina, semina, pili in toto mundo: videbitur hic annorum numerus æternitas quædam. Verùm Tu Deus adhuc infinitis annis, & annorum myriadibus antecessisti.

II Pari modo Tu quoque mi Deus eris & permanebis pro futuro in omnem æternitatem; fluant enim tot annorum milliones, quot antè diximus, adhuc restabunt alii & alii milliones infiniti, quibus Tu Deus cum sanctis in cœlo regnabis, & damnati apud inferos torquebuntur. Nec potest ab ulla mente creata tanta annorum aut sæculorum multitudo excogitari, quin eâ exactâ, & post illam adhuc alia multitudo annorum infinita sit subsequutura.

III. Tu quoque es æternus, quia omnia attributa & bona tua, beatitudinum gaudia & oblectamenta, quæ per tempus infinitum acquirere posses, simul perfectissimè in unum collecta habes, & immutabiliter ex omni æternitate in omnem æternitatem, absque omni initio & fine possides, ita ut nullum ei possit accedere augmentum aut decrementum.

Dilectio & Petitio.

Et ego non amem te, non æstimem te, ô Bonum æternum! ô Bonum infinitum! Tu me amasti ab æterno; & ut confido, in æternum amabis, ideoque decrevisti me eo loco, tempore, modo, creare, conservare, vocare, regere, ac ducere ad beatam æternitatem. Et ego hoc breve, & respectu æternitatis momentaneum vitæ meæ tempus, amori tuo non totum consecrem? Væ tempori illi, quo non amavi te! Væ tempori, quo brevem voluptatem, aut vanitatem æternitati tuæ anteposui! Ex nunc statuo omnia terrena, & temporalia flocci pendere, omniâque arbitrari ut stercora, quo omnem affectum meum in Te uno, Bono meo æterno, collocem, æternitati tuæ me inseparabiliter affigam, ut tam in hac temporis volubilitate, quam secutura æternitate Te diligam.

Aspirationes.

I. *Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus omnipotens: qui est, qui erat, & qui venturus est. Apoc. c. 4. 8.*

II. *Te credo, Te spero, Te laudo, Te amo, adoro ac benedico, Sine deformitate perfectum, sine quantitate magnum, sine qualitate bonum, sine tempore sempiternum. S. Aug. Med. c. 12.*

III. *O Deus æterne! da ut ita Te cognoscam ac diligam in tempore, ut facie ad faciem videam & diligam Te in æternitate.*

P A S S U S VI.

Cognitio & Dilectio Infinitatis,
seu infinitæ magnitudinis
DEI.

T E X T U S.

*Magnus Dominus, & magnitudinis ejus non est finis.
Psal. 144.*

Cognitio.

I. **T**UA, ñ agne Deus, essentia & natura est omnimodè infinita. Nam magni-
tu-

rudinis tuæ non est finis. Magna est terra & mare, tot millena milliaria complectens; sed millies major est aër; & millionies majus est cœlum: at quid omnia ista, si tecum componantur? Non nisi guttula, arena, atomus. In Te tanquam causa foecundissima, infinita continentur genera, species individua, Angelorum, hominum, animalium, plantarum, metallorum, lapidum, gemmarum, colorum, odorum, saporum, urbium, palatiorum, templorum; & quidquid mens angelica vel humana excogitare potest.

II. Quemadmodum, mi Deus, essentia tua est infinita; ita quoque omnia attributa tua sunt infinita; longitudo tua est infinita, quia est æterna: latitudo tua est infinita, quia est immensa: altitudo tua est infinita, quia est inaccessibleis: profunditas tua est infinita, quia est incomprehensibilis. Potentia tua est infinita, sapientia est infinita, bonitas, pulchritudo, misericordia, justitia, & reliqua omnia sunt infinita.

III. Tu etiam, Deus immense, es absolute infinitus; quia tamen omnia illa, quæ in tua essentia, sapientia & potentia continentur, foris existent, Tu tamen fores infinite major, excellentior, sublimior, pulchrior, amabilior; imò omnia ista, comparatione Tuæ, forent instar nihili: es

enim Pelagus essentia immensum. S. Greg.
Nazian.

Dilectio.

Propterea , ô magne Deus ! amo Te,
& magis amare Te desidero : quia Tu cœlo
& terra , omnibusque in eis contentis ac-
ceptior mihi es & amabilior. Tu es Deus
magnus , & immensæ majestatis, cujus in-
tuitu, reliqua umbra sunt & puncta ; Tu es
oceanus infinitus essentiæ, bonitatis & bea-
titudinis, omne esse & omne bonum in Te
concludens, & ab æterno eminenter antici-
pans & præhabens, tanquam fons totius en-
titatis. O quis te non diligat !

Tu es fundamentum possibilium om-
nium, omnium principium, omnium finis,
Conditor, sustentaculum, locus, ævum,
duratio, terminatio, ordinatio, connexio,
concordia, consummatio. O cujus cor,
licet ferreum, Tu ad Te non rapias, ô
cordium magnes immense ?

Tu es omnis gloria & dignitas, omnis
thesaurus & opulentia, omnis voluptas
& consolatio, deliciæ, gaudia, beatitudo,
*Deus cordis mei & pars mea, Deus in æter-
num !* Et ego non diligam te, & complectar
in æternum ?

Aspirationes.

1. O Deus magne & infinite ! *Quid mihi*

est

est in caelo, & à Te quid volui super terram?
Psal. 72. 24.

II. Amo Te; Magnus enim es Tu, Domine Deus meus, & immensus, nec est finis magnitudinis tuae. S. Aug. soliloq. c. 21.

III. Nil magnum, nil altum, nil gratum vel acceptum sit tibi, nisi purè Deus, aut de Deo sit. Thom. Kemp. L. 2. c. 5.

PASSUS VII.

Cognitio & Dilectio omnipotentiae Dei.

TEXTUS.

Terribilis Dominus, & magnus vehementer, & mirabilis potentia eius. Eccli. 43. 31.

Cognitio.

I. **TU** mi Deus potentiae es infinitae, quae potes omnia, quae mens creata potest concipere, infinitos caelos, mundos, angelos, populos, aurum, argentum & lapides pretiosos, his similes aut dissimiles. Omnipotens manus tua semper una & eadem creavit in caelo Angelos, & in terra vermiculos;

culos ; non superior in illis , non inferior in istis : sicut enim nulla alia manus Angelum , ita nulla posset creare vermiculum : sicut nulla calum , ita nulla posset creare minimum arboris folium : sicut nulla corpus , ita nulla ullum capillum album posset facere aut nigrum ; sed omnipotens manus tua , cui cuncta pari modo sunt possibilis . S. Aug. soliloq. c. 9. O mirabilis potentia !

II. Tu es omnipotens , quia omnis vis & energia operandi à Te est , omnis vigor & vivacitas , quæ est in terra , mari , astris , lapidibus , herbis , animalibus , hominibus & Angelis , à Te est : nihilque est nisi tenuis omnipotentis tuæ participatio.

III. Tu es omnipotens , quia potes omnia producere ex nihilo , absque materia precedente , & omnia rursus annihilare , transmutare , confundere , sine alterius ope , sine labore , molestia , & temporis mora , solo verbo , nutu , voluntate , idque facilius , quàm nos vel verbum proferamus . Nec tibi facilius aut possibilis est creare vermiculum , quàm Angelum ; nec impossibilius extendere calum , quàm folium ; nec levius formare capillum , quàm corpus ; nec difficilius fundare terram super aquam , quàm aquam super terram , sed omnia , quæ omnipotentia tua voluit , fecit , sicut voluit , in cælo & in terra , in mari , & in omnibus abyssis . S. Aug. l. c. Di-

Dilectio.

Attonitus hæreo ac stupeo, Deus meus, cum omnipotentiam tuam considero, cui non est impossibile omne verbum. O si liceret mihi in potentias tuas ingredi, ut ibidem stupens & elinguis meipsum deperderem! Silentium meum, Domine, loquatur tibi, animique mei attoniti admiratio Te laudet, & deinceps omnino confidat tam incredibili potestati. Concede mihi cor, quod intimè gaudeat de tam potenti dominio tuo. Da linguam, quæ dignè laudet operum & beneficiorum tuorum magnitudinem; Téque dignissimum esse profiteatur, cui in omnibus, quæ revelas, credatur. Largire mihi sinum, in quem omnes miseras meas, quibus tu mederi potes, si vis, effundam. Ostende in me potentiam tuam, & dic, fiat lux: & fiet in anima mea lux, quâ cognoscam Te, & illustratus toto corde Te diligam.

Aspirationes.

I. Enarrate mirabilia ejus: quia non est alius Deus omnipotens, præter eum. Tob. 13. 4.

II. Omnipotens manus tua, Domine, omnia fecit in celo & in terra. S. Aug. solil. c. 9. Domine Domine noster, quàm admirabile est nomen tuum in universa terra. Psal. 8. 1.

III. Domine Deus omnipotens, si vis, potes me mundare: si vis, potes me illuminare, & amore succendere, ut diligam Te toto corde!

P A S S U S VIII.

Cognitio & Dilectio Sapientiae DEI.

T E X T U S.

Sapientiam Dei, præcedentem omnia, quis investigabit? Radix sapientiae, cui revelata est? Et astutias ejus, quis cognovit? Eccli. c. 1. 6.

Cognitio.

I. **T**U Domine, lumine infinitæ sapientiae tuæ, clarissimè cognoscis & comprehendis omnia. 1. Essentiam tuam infinitam. 2. Personas divinas, earumque processiones. 3. Omnia attributa tua & perfectiones. 4. Omnia alia possibilis. 5. Omnia præsentia, præterita & futura. 6. Omnia sub quavis conditione eventura. *Atque hæc omnia*

omnia scis à te ipso, non ab alio; non enim indiges instructore, consiliario, libro, vel idea. Tu primus Inventor omnium artium & scientiarum. Verè, *Domine, Tu omnia nôsti.*

II. Tu secundùm infinitam sapientiam tuam omnia in mundo & cælo ordinas, ac disponis, in certo numero, pondere & mensura: omnibûsque creaturis tuis modum, ordinem, & numerum statuis, sicut & pondus inclinationum suarum, & mensuram perfectionum.

III. Tu non secus ac mare infinitum & redundans sapientiæ, in creaturas tuas influis: illisquæ omnis sapientiæ fons est & scaturigo, in Angelis præsertim & hominibus: quin & à Te profluit tenuis illa cognitio & industria, quæ in animalibus relucet.

Dilectio.

O stupenda Numinis supremi sapientia! cui omnia patent, omniâque nuda sunt & aperta: cui omnia præterita & futura sunt præsentia: cui omnia temporalia sunt æterna; omnia insensibilia & mortua vivunt: omnia, quæ non sunt, existunt. *A, a, a Domine Deus, nescio loqui, quia puer ego sum: & tantum sapientiæ lumen (veluti noctuæ Solis radii) mentis meæ oculos re-*
ver-

verberat. Illucesce, obsecro, & tenebras meas discutiens, velut per rimulam, radium in cordis mei penetralia inmitte; ut in lumine tuo ambulans, perfectè vivam, & diligam Te: obligationi meæ satisficiam, atque in sanctitate & justitia omnibus diebus vitæ meæ tibi serviam ac placeam.

Aspirationes.

I. O altitudo divitiarum sapientia & scientia Dei, quàm incomprehensibilia sunt iudicia ejus, & investigabiles via ejus! Ad Rom. c. II. v. 33.

II. Cognoscam Te, Domine, Cognitor meus! Diligam Te, Domine, virtus mea! Te sapienter amor sapiens diligit. S. Aug. solil. c. I.

III. O infinita sapientia, da mihi veram sapientiam, & scientiam sanctorum; ut Te in veritate cognoscam, ac toto corde diligam.

P A S S U S IX.

Cognitio & Dilectio Bonitatis DEI.

T E X T U S.

Ego ostendam tibi omne bonum.
Exodi c. 33.

Cogni-

Cognitio.

I. **I**N Te, DEUS meus, est omnis boni plenitudo: nullum enim bonum excogitari potest, quod in Te non eminentissime & perfectissime contineatur. In Te est infinita amabilitas & sanctitas: infinita lux & claritas: infinita pulchritudo & majestas: infinitum gaudium & voluptas: potentia, sapientia & bonitas: dulcedo gloriæ & beatitas. Imò hæc omnia, Tu ipse es, altissimo & perfectissimo modo, per essentiam tuam.

II. Tu es fons inexhaustus omnium bonorum, bonorum, quæ in angelis & hominibus, cæterisque creatis reperiuntur. Omnia à Te sunt, & fluunt, & absque Te conservari nequeunt; & comparatione boni tui infiniti velut guttulæ sunt roris antelucani, quas in omnes & omnia dispergis.

III. Tu es immensus bonitatis naturalis & moralis oceanus, qui continere se nequit, quin indefinenter effluat, & exuberet in omnes, atque etiam in me facturam tuam: inde enim habeo, quidquid sum & valeo, inde meum esse, vivere, crescere, sentire, intelligere, velle, cunctaque dona naturalia & supernaturalia profluxere, ac denique dona æternæ gloriæ scaturient.

Dilectio.

O bonum super omne bonum! ô bonum
con-

continens omne bonum! ô bonum in omni genere bonum! omnis boni Conditor & origo! bonum super omne bonum, à mente creata excogitabile, infinitè elevatum! Cur ego Te non ardentius diligo? Hinc est, Domine, quòd non tantum diligo, quantum debeo, quia non plenè cognosco Te: sed quia parùm cognosco, parùm diligo: & quia parùm diligo, parùm in Te gaudeo. S. Aug. solil. c. 1. Da ut cognoscam Te amplius ac diligam!

Confundor sanè, & ad exilitatem amoris mei erubesco: bonum terrenum, bonum caducum, imò boni umbra universam creaturam trahit: hoc tantos in mundo motus excitat: quidquid enim agitur, quidquid movetur, quidquid operatur; boni appetitu agitur, movetur & operatur. Si umbra tantum trahit, quid facere debet veritas? *Cur ergo per multa vagaris homuncio, querendo bona anima tua & corporis? Ama unum bonum, in quo sunt omnia bona, & sufficit. Desidera simplex bonum, quod est omne bonum, & satum est.* S. Aug. in Manuali c. 34.

O cœcitas mortalium! si in stillulam, id est, in rem creatam, tanto impetu rapimur; quantò magis in infinitum omnis boni oceanum, id est in Creatorem, rapiamur necesse est? Amo Te Deus meus amore

magno, & omnium Angelorum & hominum amorem habere desidero. *Iubes Te diligere, da, quod iubes, & iube quod vis.*

Aspirationes.

I. *Confitemini Domino, quoniam bonus; quoniam in seculum misericordia Eius. Psal. 106.*

II. *Amplectar Te bonum, sine quo nihil bonum! Amplectar Te optimum, sine quo nihil optimum! S. Aug. soliloq. c. 1.*

III. *O Bonum super omne bonum, Bonum summum, bonum increatum, amo Te super omne bonum creatum: & millies amplius amare Te desidero.*

P A S S U S X.

Cognitio & amor dulcedinis DEI.

T E X T U S.

Gustate & videte, quoniam suavis est Dominus. Psal. 33. 9.

Cognitio.

I. **T**U Domine Deus meus, es tibi ipsi dulcedo infinita: es enim objectum
omne

210 SEMITA PERFECTIIONIS.

omne dulce & delectabile eminentissimè in se continens. *Dulcis & rectus Dominus.* Psal. 24. 8. Deinde de te ipso infinitè gaudes, ésque amor infinitus, & gaudium infinitum; de te ipso delectationem infinitam hauriens.

II. Tu es causa & origo omnis dulcedinis spiritualis & corporalis; quidquid enim dulce, suave, amabile & delectabile in melle, saccharo, cibo, potu, fructibus, ceterisque creatis reperitur, à Te scaturit, tanquam tenuis rivulus, aut guttula ex immenso dulcedinis tuæ pelago.

III. Neque solùm omne objectum dulce & delectabile; sed omnis etiam delectatio, sensusque dulcedinis, in angelis, hominibus & animalibus à te proficiscitur. A te enim est objectum & proportio congruentiæ & convenientiæ, quam objectum illud habet ad illam animæ facultatem. Ideoque à Te quoque est infinita & æterna dulcedo omnium Angelorum & spirituum beatorum in æterna beatitudine, objectivè & effectivè. *Lessius.*

Dilectio.

O igitur anima cœca, anima stolidâ, quid per bona fluxa & evanida, vel ista, vel illa vagaris? Quid carptim varia delibas mella? Erige mentis alas, & ad DEUM trans-

transvola , qui est omne bonum , omne dulce , in quo ipsa dulcedo , in suo fonte degustatur : in quo omnes deliciae & voluptates, omnes recreationes & amœnitates, omnia solatia & gaudia , omnis felicitas & beatitudo exuberat. Da mihi obsecro, sapere, degustare & videre, quàm suavis sis Domine.

O mea dulcedo ! ô meum mel ! Tu mihi omni manna , nectare & ambrosia es dulcior : fac me suavitate tua ita inescari , ut omnis dulcedo mundana in amaritudinem, omne gaudium in mœrorem vertatur.

Charitas dulcis , Deus meus , accende me totum igne tuo , amore Tuî , dulcedine delectationis tue , desiderio tuî , charitate tuâ , iucunditate & exultatione tuâ , pietate & suavitate tuâ , voluptate & concupiscentiâ tuâ , que sancta est & bona , que casta est & munda , ut totus amore dulcedinis tue plenus , totus flammâ charitatis tue vaporatus , diligam Te , Dominum meum , dulcissimum , & pulcherrimum , ex toto corde meo , ex tota anima mea , ex totis viribus meis , & ex omni intentione mea. S. Aug.

Aspirationes.

I. Quàm magna multitudo dulcedinis tue, quam abscondisti timentibus te ! Psal. 30.

II. Fac me , Domine , gustato tua nectare
cha-

*charitatis, illecebrosam mundi despiciere, & nulla
ejus adversa formidare: nihil quæso sine Te
mibi dulcescat, nihil complaceat, nihil pre-
tiosum, nihil præter Te arrideat speciosum.*
S. Aug. med. c. 7.

III. *Absorbeat, Domine, mentem meam
ab omnibus, quæ sub celo sunt, ignita
& melliflua vis amoris tui; ut Tibi soli
inheream; solæque tuæ suavitatis memoriâ
pascar.* S. Aug.

Deus dulcedo cordium!
In ore mel mirificum!
In corde nectar cœlicum!

P A S S U S XI.

Cognitio & Dilectio pulchri-
tudinis DEI.

T E X T U S.

*Ecce Tu pulcher es, Dilecte mi,
& decorus.* Cant. c. 1.

Cognitio.

I. **E**cce tu pulcher es, Dilecte mi; es enim
pulchritudo infinita, omnem pulchri-
tudinem creatam & creabilem infinitè supe-
rans, & omnem eam quoque, quam ipsa
mens

mens divina extra Te concipere potest. Unde es infinitè amabilis & delectabilis, vi infinitâ mentes ad amorem Tuû pertrahendi præditus.

II. *Ecce tu pulcher es, Dilecte mi*, quia vena & scaturigo es omnis decoris & pulchritudinis, quæ in Angelis, hominibus, cœlis, elementis, animalibus, plantis, gemmis & margaritis emicat.

III. *Ecce tu pulcher es, Dilecte mi*, quia omnes pulchritudinis gradus eminentissimè, & perfectissimè in Te complecteris. 1. Est pulchritudo, quæ oculis corporeis cernitur, & hæc est, quam mortales tantopere mirantur & sequuntur. 2. Pulchritudo formarum internarum, ex qua exterior venustas promanat. 3. Animarum sensitivarum. 4. Animæ rationalis. 5. Angelorum, 6. Beatorum, Universi pulchritudinem longè superans. 7. Est pulchritudo divina, in qua omnis pulchritudo naturalis & supernaturalis, corporalis & spiritualis eminentissimè continetur. *Less. de Div. nom.*

Dilectio.

O bonum super omne bonum! ô pulchrum super omne pulchrum! Deus meus, à quo omnis decor & pulchritudo provenit: cur ego non ardentius amo Te, cum pulchritudinis umbra sic rapiat omnium corda ad se?

O Di-

O Dilecte mi speciosissime , ostende mihi faciem tuam , ut illa cor meum planè inescet , alliciat , atque ab omni venustate creata , quæ Tuî comparatione deformitas est , penitùs avellat !

O Dilecte mi , omnis pulchri & amabilis , omnis formæ & speciei , omnis ordinis & proportionis , omnis congruentiæ & concordiæ , omnis sympathiæ & antipathiæ fons & origo indeficiens , attrahe me , allice me ad unionem amoris perfecti , me Tibi conjunge , ut Te fruatur , Te delecter , Te satier , in tempore & æternitate.

Aspirationes.

I. *Ostende mihi faciem tuam , sonet vox tua in auribus meis : vox enim tua dulcis & facies tua decora.* Cant. 2.

II. *Serò Te amavi pulchritudo tam antiqua , pulchritudo tam nova , serò te amavi.* S. Aug. in soliloq.

III. *O pulchritudo increata , vilescat mihi omnis pulchritudo creata ! O pulchritudo infinita & vera , desipiat mihi pulchritudinis umbra.*

PASSUS XII.

Cognitio & Dilectio Sancti-
tatis DEI.

TEXTUS.

*Sanctus, Sanctus, Sanctus, Do-
minus Deus Sabaoth. Isaiaë
c. 6. 3.*

Cognitio.

I. **D**omine Deus meus, Tu Sanctus dice-
ris, quia in Te uno habes omne illud,
quod sanctitas exigit, nimirum amorem
& objectum. Tu enim es amor infinitus,
& purissimus Tuû, & simul es objectum
infinitæ puritatis, in cuius amore consistit
formalis sanctitas.

II. Tu es causa & fons sanctitatis, viæ
& patriæ, hominum & Angelorum: omnis
enim sanctitas à Te velut radius ab infinito
puritatis & sanctitatis Sole emanat.

III. Tu es omnis sanctitatis objectum
& mensura; cum enim in Te sit puritas in-
finita, quò quis magis ad Te accedit, per
cognitionem & amorem, eò sanctior est.
Te enim cognoscere, te amare, tibi que

amore sincerissimo inhaerere, verissima sanctitas est.

Dilectio.

Domine Deus sanctissime, si sanctos Patriarchas, Prophetas, Apostolos, Martyres, Confessores, Virgines tanto amore & honore prosequimur; quanto magis Te, à quo omnes hausere, quidquid in eis sanctimoniam refulsit?

Tu es omnis puritatis & sanctitatis causa, exemplar, idea, & Distributor; qui nos non potentiam, non sapientiam, non majestatis tuae celsitudinem imitari voluisti; sed sanctitatem; cum præcepisti: *Sancti estote, quoniam Ego Sanctus sum.* Levit. c. 21. Debet enim fontem sanctitatis, ministros habere sanctos: sanè si cœlestes illi spiritus, ab omni terrena concretione liberi, & cœlis ipsis mundiores, adhuc infinite distant ab ea puritate, quæ ministerio tuo congruit; quanto intervallo nos ab ea distamus, qui in cœno peccatorum volvitur, & bibimus sicut aquam, iniquitatem?

Quare, ô puritas immensa! suscita à terra inopes, & è stercore erige pauperes, labes absterge, tenebras illumina, affectus sanctifica, ignem tui amoris in nobis accende, ut in sanctitate & justitia serviamus Tibi omnibus diebus vitæ nostræ!

Aspirationes.

I. Psallite Domino Sancti eius : & confite-
mini memoria sanctitatis eius. Psal. 29.

II. Ignis sancte, quàm dulciter ardes, quàm
secretè luces ! Va iis, qui non ardent ex te ! Va
illis, qui non illuminantur ex te. S. August.
solil. c. 34.

III. Pater sancte, sanctifica nos in veritate!
Quia non est sanctus ut est Dominus; neque
est alius extra Te. 1. Reg. 2.

P A S S U S XIII.

Cognitio & Dilectio aliorum
Attributorum Divinorum.

T E X T U S.

Ex Ipso, per Ipsum, & in Ipso
sunt omnia. Ad Rom. c. 11.

Cognitio.

I. **D**omine Deus noster : in Te omnes
perfectiones & virtutes modo emi-
nentissimo & perfectissimo continentur.
In Te enim 1. Est *Immensitas*; es enim ubi-
que, & mille cœli & terræ capere Te ne-
queunt. 2. In Te est *Immutabilitas*; nihil

enim tibi unquam accedere aut decedere potest. Alia sicut vestimentum veterascunt, Tu autem idem ipse es, & anni tui non deficiunt. 3. In Te est *Immortalitas*. Omnia alia mori & interire queunt, Tu necessariö permanes, & vivis in æternum. 4. Tu es prima, summäque veritas & veracitas, quæ fallere aut mentiri nequit. 5. Tu es summa *Fidelitas*, quæ non potest non stare promissis.

II. Tu 6. es summa justitia, absque omni injustitia. 7. Tu es summa *Misericordia*, effundens te super omnia opera tua. 8. Tu es summa *Liberalitas*, dans omnibus affluenter, & non impropersans. 9. Tu es suprema *Providentia*, quæ à summo Seraphino, ad infimum usque vermiculum omnibus providet. 10. Tu es summa *Unitas*, summa *Simplicitas*: omnia, quæ de te dicimus, non multa, sed unum sunt.

III. Tu 11. es *primum principium* omnium, à quo omnia esse suum, & quidquid habent, nanciscuntur. 12. Tu es *finis ultimus* universorum, ad quem omnia diriguntur, suäque debent dirigere. 13. Tu es *vita* omnium, vita æterna, à qua viventia cuncta vitam suam participant. 14. Tu es *beatitudo* æterna, omnes in cælo beans, recreans, & æternum satians. 15. Denique tu es infinita *clementia*, *beneficentia*, *fortitudo*, verbo, omne bonum nostrum, quod solum nos replere, solum nos satiare ac beare valet.

Dilectio.

Quapropter, Deus meus & omnia, diligo Te super omnia; quia in te reperio omnia: æstimo super omnia: desidero Te super omnia, adoro, veneror, laudo & glorifico Te super omnia: uniri Tibi cupio super omnia: extra Te omnia arbitror ut sterco-
ra, quo Te possideam, & æternùm Te perfruar, Deus meus & omnia.

Aspirationes.

I. Domine, quid mihi est in calo. & à Te quid volui super terram? Psal 72. 24.

II. Exulta anima mea, & cum omnia possidentem ita presentem habeas, ne quare foris, quod intus contines: ut quid effundis cor tuum, & instabilis mente per multa vagaris? Quare unum bonum, in quo sunt omnia, & sufficit. S. Aug. in Man. c. 34.

III. O Deus meus & omnia! Quid extra Te desidero! Quàm avarus est, cui Tu non sufficis!

P A S S U S XIV.

Cognitio & Dilectio aliorum
Officiorum DEI.

T E X T U S.

Dignus es Domine Deus noster

accipere gloriam, & honorem, & virtutem; quia Tu creasti omnia, & propter tuam voluntatem erant, & creata sunt. Apoc. c. 4.

Cognitio.

I. **D**omine Deus meus, præter antedicta attributa & perfectiones tuas alia sunt encomia & officia sublimissima & piissima, quæ circa nos mortales exerceas, omnemque cordis nostri amorem jure meritissimo exigunt. Tu enim 1. *Creator* noster es, qui nos & omnia ex nihilo condidisti. 2. Tu es *Conservator* noster, qui assiduo influxu tuo nos & omnia in essentia conservas. 3. Tu es *Provisor* noster, qui providentiâ plus quam paternâ & maternâ, de omnibus necessariis nobis provides. 4. Tu es *Gubernator* noster, qui nos mediis externis & internis, legibus & exemplis, illustrationibus & afflictionibus, minis & promissis, beneficiis & flagellis ad finem nostrum dirigis. 5. Tu es *Dominus* & *Monarcha* noster supremus, omne tam proprietatis, quam jurisdictionis jus & dominium in nos possidens.

II. Tu 6. es *Redemptor* noster, quia nos Sathanæ servos effectos, & æternæ damnationis

tionis reos, redemisti, & ad jus hæreditatis
 cœlestis transtulisti. 7. Tu es *Illuminator*
 noster, qui depulsiſt tenebris, fide, cognitio-
 ne ſupernaturali, revelatione & lumine glo-
 riæ colluſtras. 2. Tu es *Sanctificator* noster,
 qui Angelos & homines tuæ ſanctitatis com-
 munionem ſanctificas. 9. Tu es *Refugium* no-
 ſtrum, *Suſceptor* noster, & *Protector* noster,
 ad quem in omni tribulatione recurrimus,
 & protegimur. 10. Tu es *Adjutor* noster,
 qui ad reſurgendum à peccatis, ad Sathanæ
 inſidias ſuperandum, ad benè operandum
 & perfeverandum, nobis auxilium præbes.

III. Tu 11. es *Fortitudo* noſtra, cujus ope
 hoſtes noſtros vincimus, carnis & mundi
 blandimenta ac martyria ſuperamus. 12. Tu
Pater noster es, qui nos filios tuos bonis tuis,
 donis gratiæ, gloriæ, & hæreditate cœleſti
 beas. 13. Tu es *Pax* noſtra, in qua ſecurè re-
 quieſcimus. 14. Tu es *Vita* noſtra, quâ vivi-
 mus, ſine qua morimur. 15. Tu es *Spes* no-
 ſtra, *Gloria* noſtra, & *Salus* noſtra, quia
Author es donorum gloriæ, in quibus ſalus
 æterna conſiſtit, ſimulque es objectum ſa-
 lutis æternæ. Te enim videre, amare, gu-
 ſtare, frui, æterna vita eſt tua & omnium
 Sanctorum.

Dilectio.

O mi Deus, quot titulos & cauſas habeo

Te toto corde diligendi ; si quælibet ex his meritò totius cordis mei amorem requirit ; quid omnes simul exigent ? O quantum sumus Tibi debitores, Domine Deus noster, tanto redempti pretio, tanto salvati dono, & tam glorioso adjuti beneficio ? O quantum à nobis miseris estimendus, amandus, benedicendus, laudandus, honorandus & glorificandus, qui sic nos amasti, sic salvasti, sic sanctificasti, sic sublimasti ? S. Aug. Med. c. 17.

O vita mea, salus mea, Creator, Conservator, Adjutor, Protector ! In Te credo, in Te spero, Te super omnia diligo. Occupa totam regionem animæ meæ, ô Rex Regum ! ut Te solum esuriam & sitiam, ad Te suspirem, tuamque mellifluam faciem videre æstuante concupiscam.

O exultatio mea summa, possideam Te ! O beatitudo sempiterna, obtineam Te ! O vita beata, dulcedo immensa, fortitudo mea maxima, refugium meum & Liberator meus, diligam Te ; sis mihi turris fortitudinis, & spes mea dulcis in omni tribulatione mea.

Aspirationes.

I. Quid retribuam Domino pro omnibus, qua retribuit mihi ? Calicem salutaris accipiam, & nomen Domini invocabo. Psal. 115. 13.

II. O quantum à nobis miseris es amandus, quos sic amasti, salvasti, sublimasti ! S.

Aug.

Aug. l. c. *Benedic anima mea Domino, & omnia, quae intra me sunt, nomini sancto eius. Psal. 12.*

III. O Vita, sine qua morior! O veritas, sine qua fallor! O via, sine qua devio! O salus, sine qua pereco! O lumen, sine quo in tenebris ambulo! In te solo vivo, sine te morior: in te aliquid sum, extra te nihil. *Granatensis.* Tibi firmiter adhæreo, tibi intimè jungi aveo, te toto cordis mei sinu complector.

P A S S U S XV.

Cognitio & Dilectio Domini nostri JESU Christi.

T E X T U S.

Si quis non amat Dominum nostrum JESUM Christum, anathema sit. 1. Corinth. 16.

Cognitio.

I. T U mi JESU, es totus amabilis, totus desiderabilis, quia es Filius Dei, in quo habitat omnis plenitudo divinitatis corporaliter. Ad Coloss. c. 2. unâ cum omnium

prædictorum attributorum perfectionum divinarum collectione. *Tu enim es Christus Filius Dei vivi. Matth. c. 16.* Deus de Deo, lumen de lumine, consubstantialis Patri, per quem omnia facta sunt.

II. Tu etiam, mi JESU, totus es amabilis, propter sacrosanctam humanitatem tuam. Et quidem primò quoad corpus tuum, virginæ, purissimum, sanctissimum: corpus enim tuum inexplicabili decore, majestate, gloria, & honore coronatum est. Tu es speciosus formâ, præ filiis hominum, & facies tua decora: pulchra sunt membra tua, pulchra sunt verba, opera, mores. Sed longè magis in cœlesti gloria, ubi superemines omnes, & instar Solis inter sidera radias.

III. Tu quoque totus amabilis es, quoad animam: illa enim donis, favoribus, meritis, & perfectionibus, omnes angelos & homines longissimè superat. Nam *non ad mensuram dat Deus spiritum: Pater enim diligit Filium, & omnia dedit in manu ejus. Joan. c. 5. 34.* In Te enim est immensa puritas ab omni peccato, gratia sanctitatis, es enim Sanctus sanctorum: gratia consummata, seu beatitudo & visio beatifica: ingentes thesauri sapientiæ & scientiæ Dei: potestas mortuos suscitandi, aliâque miracula parandi: ac denique gratia capitis, tam militantis, quàm triumphantis Ecclesiæ.

Dilectio.

Amantissime, dulcissime, pulcherrime, desideratissime animarum nostrarum Sponse, JESU Christe, quis Te non diligit? Tu es candidus & rubicundus, electus ex millibus: gratulor tibi de incomprehensibili omnium bonorum & donorum tuorum thesauro, de cujus plenitudine omnes accipiunt; fac me, obsecro, illius participem, ut Te amplius cognoscam, & perfectius diligam.

Domine JESU, *Gaudium meum, attrahere cor meum! Dulcis cibus, comedam te! Caput meum, dirige me! Melos meum, tempera me! Odor meus, vivifica me! Verbum Dei, recrea me! Laus mea, latifica animam servi tui: intra in eam, gaudium meum, ut in Te gaudeat: lumen aeternum, illustra super eam, ut Te intelligat, cognoscat & diligit.* S. Aug. solil. c. 1.

O via, veritas, & vita! Via, sine qua error; veritas, sine qua vanitas; vita, sine qua mors, dic verbum Domine, fiat lux, & videam lucem, & vitem tenebras; videam viam, & vitem invium; videam veritatem, & vitem vanitatem; videam vitam, & vitem mortem. S. Aug. solil. c. 4.

Aspirationes.

I. Gaudeat mundus in rebus caducis

K 6

&

& fluxis : Ego autem gaudebo in Domino,
& exultabo in Deo IESU meo. Habac. c. 3. 18.

II. Ostende Te mihi Consolator meus ! Vi-
deam Te Redemptor meus ! Diligam te vita
anima mea. S. Aug. solil. c. 1.

III. Esse sine JESU gravis est infernus:
esse cum JESU dulcis paradifus. Thom.
Kemp. L. 2. c. 8.

P A S S U S XVI.

Cognitio & dilectio Incarna-
tionis, doctrinæ & exem-
pli Christi.

T E X T U S.

*Sic Deus dilexit mundum, ut
Filium suum unigenitum da-
ret. Joan. c. 3.*

Cognitio.

I. **R**edemptor amabilis: tanta in Te arsit
flamma charitatis. ut propter nos ho-
mines, & propter nostram salutem, de cælo
descenderis, formam servi susceperis, & in
similitudinem hominum factus sis, parvulus
na-

natus in Bethlehem, ut majore, teneriore-
que amore à nobis diligereris.

II. O Magister veritatis: tu exultâsti ut
gigas ad currendam viam tuam, & tanquam
lucidissimus mundi oculus Sol, doctrinæ tuæ
radius tenebras discussisti: tanquam zelotes
urbes & oppida percurristi, ut Evangelium
tuum annuntiares; ac tanquam Doctor per-
fectionis, omnem justitiam doceres, & inter
cætera, paupertatem divitiis, ignominiam
honoribus, ærumnas voluptatibus, obre-
gnum cælorum, esse anteponenda.

III. Verùm quia facilior & compendio-
sior via est per facta, quàm per verba, lucu-
lentissima omnium virtutum exempla nobis
præbere voluisti: scilicet paupertatis, humi-
litis, mansuetudinis, patientiæ, obedi-
entiæ, castitatis, ac charitatis Dei ac proximi.
*Exemplum dedi vobis; ut quemadmodum ego
feci, ita & vos faciatis.* Joan. c. 13. 15.

Dilectio.

*Hæc sunt beneficia tua Domine, quæ nisi
saxeum sit & ferreum cor meum, emolliant,
necesse est, & amore inflamment. Fecisti enim
me, cum non essem; redemisti me, cum periis-
sem; perieram, mortuus fueram, ad mortuum
descendisti; mortalitatem suscepisti, ad servum
Rex venisti; ut servum redimeres, te ipsum
tradidisti; ut ego viverem, Tu mortem susce-
pisti, mortem vicisti.* S. Aug. solil. c. 3.

Jam quantum est beneficium, quòd ore proprio nos docueris, non ut olim per Prophetas; quòd verba vitæ protuleris, viam veritatis ostenderis, evangelium tuum annuntiaveris, mysteria Divina revelaveris, & occulta sapientiæ tuæ, tanquam amicis manifestaveris. O quis propterea Te non intimè diligit? Quis verba tua non avidè audiat, ea in corde conservet, & tanquam dulcia faucibus eloquia indefinenter ruminet?

Quàm magnum denique, ô Salvator! est beneficium, quòd salutis & perfectionis viam vitæ tuæ exemplis nobis signaveris? O quid retribuemus tibi pro omnibus beneficiis, quæ præstitisti nobis, nisi ut vestigia tua legamus, & exempla, ex amore Tuî, imitemur?

Aspirationes.

I. *Verbum caro factum est, & habitavit in nobis. Joau. c. 1.*

II. *Quantò pro me vilior, tantò mihi carior. S. Bernard.*

III. *Candor lucis aterna, speculum sine macula Dei majestatis, & imago bonitatis illius, Sap. c. 7. Illumina me, doce me, trahere me post te.*

* * *

PASSUS XVII.

Cognitio & Dilectio Passionis
& mortis D. N. JESU
Christi.

TEXTUS.

*Qui dilexit me, & tradidit
semetipsum propter me. Ad
Gal. c. 2.*

Cognitio.

I. **O** Dulcissime Redemptor! Quid com-
meruisti, ut adeò durè tractareris? Ut
pro me, ex amore, sustineres pauperiem, de-
relictionem, ignominiam, contumeliam,
illusionem, summos in membris omnibus
dolores, verbera, vulnera, tormenta, flagel-
la, clavos, spinas, lanceam, ac mortem pro-
brosissimam.

II. *O quod scelus tuum? Qua noxa tua?
Qua causa mortis? Qua occasio tua damna-
tionis? Ego enim sum tui plaga doloris; ego
culpa occisionis; ego tuae mortis meritum; tua
vindicta flagitium. O mirabilis censura con-
ditio! peccat iniquus, & punitur iustus: de-
lin-*

linquit reus, & vapulat innocens: quod perpetrat servus, exsolvit Dominus: quod committit homo, sustinet Deus. S. Aug. med. c. 7.

III. *O Nate Dei, quò tua flagravìt charitas? Quò processit pietas? Quò descendit humilitas: ego iniquè egi, Tu pœna multaris: ego inobediens extiti, Tu obediens scelus inobedientia luis: ego gula parui, Tu inediâ afficeris: me ad illicitam rapuit concupiscentiam arbor, Te perfecta charitas duxit ad crucem. S. August. l. c.*

Dilectio.

Nunc igitur Rex meus, & Salvator meus, quid retribuam tibi pro omnibus, quæ tribuisti mihi? Non enim inveniri potest in corde hominis, quod condignè talibus referatur præmiis: totum me tibi debeo, quia creâsti me; totum me tibi debeo, quia conservâsti me: quid debeo, quia refecisti & redemisti me? Et mortem crucis sustinuisti pro me. O si mille vitas tibi offerre liceret! O si millies mortem oppetere valerem! Cùm verò id non liceat, suscipe Domine, in pignus amoris & gratitudinis me totum cum omnibus, quæ habeo & valeo. Suscipe universam libertatem meam, memoriam, intellectum & voluntatem: amorem Tuum solum cum gratia tua mihi dona, & dives sum satis.

Aspi-

Aspirationes.

I. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, & videte, si est dolor sicut dolor meus. Thren. c. 1. 12.

II. Respice vulnera pendentis, sanguinem morientis, pretium redimentis, cicatrices resurgentis. Caput habet inclinatum ad osculandum, cor apertum ad diligendum, brachia extensa ad amplexandum, totum corpus ad redimendum. S. Aug.

III. Hec quanta sint cogitate, hac in statera cordis vestri appendite; & totus vobis figatur in corde, qui totus pro vobis fixus fuit in cruce. S. Aug. L. de Virg.

P A S S U S XVIII.

Cognitio & Dilectio Sanctissimi Eucharistiæ Sacramenti.

T E X T U S.

Caro mea verè est cibus, & sanguis meus verè est potus.
Joan. c. 6.

Cognitio.

I. **S**alvator noster discessurus ex hoc mundo ad Patrem, Sacramentum hoc instituit,

tuit, in quo divitias sui erga homines amoris velut effudit, memoriam faciens suorum mirabilium. Concil. Trid. sess. 13. c. 2. Est igitur hoc Sacramentum altaris Sacramentum amoris, quod ipse ex amore nostri instituit; ad quod ex amore invitatur; & cujus finis est, unio amoris.

II. Sumi autem voluit Dominus hoc Sacramentum amoris tanquam spirituales animæ cibum, quo dilectos suos aleret, confortaret, & vitam suam imbueret: Qui manducet me, & ipse vivet propter me. Deinde tanquam antidotum, quo eos à culpis quotidianis liberaret, & à lethalibus noxis præservaret. Denique tanquam pignus futuræ gloriæ & felicitatis perpetuæ præberet; ad eoque symbolum vivum illius corporis esset, cujus ipse est caput: cuique illos tanquam membra, arctissima, fidei, spei, & charitatis connexionem astringeret.

III. Eum in finem tot ipse miracula in hoc admirabili Sacramento parat: panem in corpus, & vinum in sanguinem suum convertit: simul in innumeris per mundum universum locis præsentem sistit. Tot virtutes exercet; misericordiæ, nos famelicos pascens: liberalitatis, se totum nobis donans: charitatis, se intimè nobiscum uniens. Tot erga nos officia exercet, Pastoris, Medici, Magistri, Redemptoris, Consolatoris, Salva-

toris: ac denique tot ac tanta, amore nostrî,
à malis christianis, hæreticis & infidelibus
patitur.

Dilectio.

O Pastor & Redemptor animarum nostrarum! quanta est vis tui erga nos amoris, quem in sanctissimo Eucharistiæ Sacramento patefacis? Sanè nisi esset infinitus, tam inaudita non patraret. O Sacramentum amoris, concede mihi, ut arcto tibi amoris vinculo conglutiner!

O pasce me, vivifica me, munda me, & pignus gloriæ perpetuæ mihi tribue, ut tanquam membrum vivum, & tibi capiti nostro, charitate conjunctum arctius Te complectar, ob admirandam hujus mysterii bonorum abundantiam. Tu enim in co, justis gratiam, peccantibus veniam, debilibus robur, lætitiâ mœstis, diligentibus exultationem, nutantibus spem, credentibus pacem, victoriam certantibus, captivis libertatem, atque defunctis requiem largiris.

O vivificum & divinißimum Sacramentum, ostende in me thaumaturgam vim tuam, & muta me in alium hominem. Exerce in me misericordiam, liberalitatem, charitatem, hæcque virtutes tuas mihi imprime. Ostende Te esse animæ meæ Pastorem, Medicum, Magistrum, ut à Te confortatus, sana-

sanatus, illustratus, ex toto corde atque ex
tota anima Te diligam.

Aspirationes.

I. Memoriam fecit mirabilium suorum,
misericors & miserator Dominus, escam dedis-
simentibus se. Psal. 110. 4.

II. O praeclarum convivium! ô sacrosan-
ctum mysterium, omni admiratione dignissi-
mum! In quo verus Deus & homo contine-
tur, in quo Christus manducatur & bibitur.
S. Laur. Justin. serm. de Euchar.

III. O sacrum convivium, in quo Christus
sumitur, recolitur memoria Passionis ejus;
mens impletur gratiâ, & futura gloria nobis
pignus datur! Ecclesia.

P A S S U S X I X.

Cognitio & Dilectio Benefi-
ciorum DEI.

T E X T U S.

Deus dat omnibus affluenter.

S. Jacobi c. 1.

Cognitio.

I. I Nnumerabilia tua beneficia, mi Deus,
tam communia, quàm particularia, con-
tem-

templans, quis totidem spicula dilectionis cordi suo infigi non sentiat? Quis præ amoris dulcedine non langueat, non colliquescat & contabescat? Nam 1. Si communia considerem, Tu nos ex nihilo ad imaginem & similitudinem tuam condidisti. 2. Tu nos toto vitæ nostræ tempore, tantâ curâ & benevolentia conservâsti. 3. Tu tantâ rerum varietate nos sustentâsti, pavisti, & cooperuisti. 4. Tu eum in finem cœlum cum Sole, luna & stellis; terram cum elementis, volucris, piscibus, plantis, frugibus, tot annorum millibus propter nos conservâsti, in quibus millena beneficiorum millia latent. 5. Tu pretiosa Filii tui morte & sanguine nos redemisti, & ex Sathanæ captivitate nos vindicâsti.

II. Beneficia autem particularia, quis recenseat aut enumeret? 1. Tu corpus mihi dedisti, non cœcum, non surdum, non mutum, non claudum aut mancum, sed integrum & sanum. 2. Tu me non amentem, non stultum, stolidum & hardum, sed rationis compotem, & ingenio bono præditum fecisti. 3. Tu me à parentibus honestis & catholicis, non ab infamibus, impiis, hæreticis, judæis, aut ethnicis nasci voluisti. 4. Tu ab infantia Angelum custodiæ meæ deputâsti. 5. Tu in pueritia, ne in aquam, aut ignem laberer, aut lapsu,

ca-

caput, brachia, pedesve frangerem, custodisti.

III. Tu 6. providentiâ tuâ plus quàm paternâ de omnibus necessariis mihi providisti. 7. Tu in juventute mea ab innumeris perversionis & seductionis periculis me præservâsti. 8. Tu suaviter & efficaciter ad hunc amabilem statum me vocâsti, totque annis in eodem conservâsti. 9. Tu à peccatis meis, per Sacramentum Pœnitentiæ, toties me mundâsti; toties corpore & sanguine tuo me refecisti. 10. Tu tot inspirationibus, concionibus, instructionibus, exemplis, libris spiritualibus, & aliis mediis, ad vitam bonam adjuvisti, plurimis donis internis & externis, naturæ & gratiæ dotâsti: atque, ut confido, ab æterno certum, secundum prædestinationem tuam, gloriæ gradum præparâsti, aliisque innumerabilibus beneficiis occultis & ignotis immeritum cumulâsti.

Dilectio.

O quid rependam amatori tanto? Quid Benefactori liberalissimo retribuam? Utinam tot haberem corda, quot accepi beneficia, cuncta libens offerrem, & obsequio ejus dedicarem. Utinam, mi Deus, tot linguis præditus essem, quot donis & favoribus à Te sum dotatus, ut beneficia tua toto Orbe de prædicarem, verùm cum illa desint,
do,

do, quod habeo. Suscipe Domine corpus & animam, sensus & potentias, cor & affectus, vota & desideria, verba & opera, imò quidquid sum, habeo, & valeo. Tua sunt omnia, & quæ de manu tua accepimus, reddimus Tibi, neque aliud possumus; suscipe igitur omnia in pignus perpetui amoris & gratitudinis.

Aspirationes.

I. *Benedic anima mea Domino, & noli oblivisci omnes retributiones ejus. Benedic anima mea Domino, & omnia, qua intra me sunt, nomini sancto ejus. Psal. 102. 1. 2.*

II. *Deus, quando ignorabam, me instruxit; quando errabam, me reduxit, quando peccabam, me correxit; quando steti, me tenuit; quando ivi, me duxit, quando veni ad ipsum, me suscepit; nec pro his omnibus, quod rependam, habeo, nisi tantum, ut diligam. S. Bern. in illud Psalmi: Quid retribuam?*

III. *Quid retribuam Domino, pro omnibus, qua retribuit mihi? Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus.*

Psal. 118. 5.

* * *

P A S S U S XX.

Cognitio & Dilectio Charitatis, seu ejusdem naturæ & essentiæ.

T E X T U S.

Diliges Dominum Deum tuum, ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota fortitudine tua. Deut. c. 6. 5.

Cognitio.

CHARITAS est virtus, quâ Deus non ob timorem pœnæ, nec ob spem præmiis; sed propter semetipsum, & ob suam bonitatem diligitur.

Actus Charitatis:

1. Complacere sibi, in summa bonitate Dei, & affectu, Ipsi, tanquam summo bono, conjungi.
2. Velle Deo suum bonum intrinsecum, ut essentiâ, potentiam, sapientiam, bonitatem, &c. & gaudere, quòd sit tam perfectus.

3. Desiderare DEO gloriam, bonumque externum, ut videlicet ejus nomen sanctificetur, à nobis & aliis, atque ut omnia cedant ad majorem ejus gloriam.
4. Dolere de impedimentis gloriae Dei, v.g. de peccatis nostris & alienis, aliisque obstaculis, & ea efficaciter removere, eò quòd sint injuriæ Dei.
5. Velle frequenter conversari & loqui cum Deo, aut de Deo.
6. Desiderare magis Deo frui in hac vita; eique magis uniri per observationem mandatorum, per perfectionem, & consiliotum evangelicorum adimplerionem.
7. Desiderare eodem magis & citius frui in patria, exemplo S. Pauli, dicentis: *Cupio dissolvi, & esse cum Christo.*
8. Diligere omnia, quæ Dei sunt, præcipuè tamen proximum.
9. Lætari de omni eo, quod Deo placet, sive prosperum sit, sive adversum, sive dulce, sive amarum.
10. Tristari de omni eo, quod Deo displicet, & ejus jussis repugnat.
11. Omnia adversa, etiam ipsum martyrium, propter Deum, cum gaudio sustinere.
12. Charitatem ardentem, instantèrque à Deo postulare, & omnia ei adversantia repudiare.

Dilectio.

O quis charitatem, virtutum omnium reginam, tantopere à Deo præceptam, non quærat, non ambiat, non diligit? Quæ adeo ad salutem est necessaria, tantæque bona complectitur; Si enim *linguis hominum loquar & angelorum, charitatem autem non habeam, factus sum velut as sonans. 1. Corinth. 13. Et si habuero omnem fidem, ita ut montes transferam, charitatem autem non habuero, nihil sum: & si tradidero corpus meum, ita ut ardeam; charitatem autem non habuero, nihil mihi prodest. Caritas nunquam excidit: charitas patiens est, benigna est, non æmulatur, non irritatur, non cogitat malum. O quis charitatem, tot fructuum præstantium feracem, non optet & expetat?*

Petitio.

Deus, qui diligentibus Te, bona invisibilia præparasti: da nobis inviolabilem tuæ charitatis affectum; ut Te in omnibus & super omnia diligentes, promissiones tuas, quæ omne desiderium superant, consequamur.

Aspirationes.

I. Ignem veni mittere in terram; & quid volo, nisi ut accendatur? Lucæ c. 12. 49.

II. O ignis, qui semper ardes, & nunquam
extingueris! o amor, qui semper uris, & nun-
quam tepescis! accende me, & accendar,
ut totus diligam Te. S. Aug.

III. Omnia detrimentum feci, & arbitror
ut stercorea, ut Christum lucrifaciam. Ad
Phil. c. 3. 8.

PASSUS XXI.

Charitas Cordis.

TEXTUS.

*Præbe, fili mi, cor tuum mihi,
& oculi tui vias meas custo-
diant. Proverb. 23. 26.*

Cognitio.

DEUM diligere ex toto corde, & ex
tota anima, & ex tota mente, quod
mandatum divinum præcipit, duplici ra-
tione explicari potest. Modus prior est,
1. Diligere *ex toto corde*, est mortificare in
eo, quidquid est amoris proprii. 2. *Ex tota*
voluntate, est negare illi, quidquid illa
vult, ut expleatur, quod Deus vult. 3. *Ex*
tota anima: est refræcnare omnes passio-
nes

nes & appetitiones, ut omnes ejus affectus
cant post Deum. 4. *Ex tota mente*, est
captivare proprium judicium, in obsequium
fidei, & divinæ voluntatis executionem.
5. *Ex omnibus viribus*, est mortificare sen-
sus, & potentias animæ applicare ad obser-
vationem Divinæ legis.

Altero modo, quo ea hîc sumimus, di-
ligere Deum ex toto corde, anima & viri-
bus, est ita diligere, ut 1. *Phantasia* nostra
versetur circa Deum, eumque sibi imagine-
tur, meliore modo, quo potest, & ad amo-
rem & cognitionem aptiore: v. g. velut
lucem quandam purissimam, immensam
& infinitam; aut veluti Solem fulgidissi-
mum, Sole nostro millies clariorem & pu-
riorem; sed omni materiâ & imperfectione
carentem. 2. *Memoria* crebrò seu identidem
de Deo cogitet, cogitationesque suas ad
Deum dirigat, ac reflectat. 3. *Intellectus*,
adjutus sapientiæ supernaturalis & fidei lu-
mine, Deum, ejusque attributa & perfectio-
nes crebrò meditetur, ruminet & perpen-
dat, & magis, magisque intelligere ac pene-
trare studeat. Multùm id ad amorem con-
ducit; *Ignoti enim nulla cupido*, amor nullus.
4. *Voluntas* varijs & sublimibus amoris acti-
bus sese occupet, ac cum Deo conjungat.
Quem in finem varios amoris actus hîc sub-
jungimus, ut exercitium charitatis cordis,
seu

seu interni & affectuosi amoris practicè ad-
discatur.

Dilectio affectuosa.

1. Amo Te, Deus meus, summum bonum meum, ex toto corde, *amore appretiationis & excellentia*; quo omnibus rebus creatis infinite Te præfero: omnibus libens propter Te renuntio, omnibus divitiis, honoribus, voluptatibus, & vitæ propriæ Te longissimè antepono.
2. Amo Te, Deus meus, ex toto corde, *amore complacentia*, quo in Te, tuis personis, & perfectionibus eminentissimis, summè mihi complaceo.
3. Amo Te, Deus meus, ex toto corde, *amore unionis*, quo tibi, quantum possibile est, memoriâ, intellectu, & voluntate intimè uniri desidero.
4. Amo Te, Deus meus, ex toto corde, *amore gaudii*; gaudens, & spiritu exultans de tua præsentia, dulcedine, pulchritudine, cæterisque tuis perfectionibus infinitis.
5. Amo Te, Deus meus, ex toto corde, *amore desiderii*: quo Te Deum meum, summum & unicum bonum meum, habere & possidere desidero.
6. Amo Te, Deus meus, ex toto corde, *amore contritionis*; amore enim Tuî, do-

leo de cunctis peccatis meis , quòd iis Te summum bonum meum offenderim, quem super omnia diligo.

7. Amo Te, Deus meus, ex toto corde meo, *amore conformationis*, quo voluntatem meam in omnibus prosperis & adversis, in vita & morte, tuæ sanctissimæ & rectissimæ voluntati penitus conformo, ac præcepta tua, omnémque voluntatem tuam amplecti & adimplere desidero.
8. Amo Te, Deus meus, ex toto corde meo, *amore oblationis*, quo meipsum & omnia mea, uti & cogitationes, verba, atque opera Tibi offero ac consecro.
9. Amo Te, Deus meus, ex toto corde meo, *amore congratulationis*, quo Tibi de infinitis excellentiis tuis & bonis ex animo congratulor & collator.
10. Amo Te, Deus meus, ex toto corde, *amore pacis*, quo pacificè conjungar
1. mecum. 2. Cum Te Deo meo. 3. Cum proximo, ut in Te solo semper sequere requiescam.
11. Amo Te, Deus meus, ex toto corde meo, *amore odii mei ipsius*; quo me, carnem meam, & peccata odi, ut Te amem amplius.
12. Amo Te, Deus meus, ex toto corde meo, *amore benevolentia*, quo omne
bo-

bonum intrinsecum & extrinsecum ex
animo tibi volo, cupio, opto & faveo.

Petitio.

Deus, qui diligentibus Te facis cuncta
prodesse, da nobis multiplicis hujus chari-
tatis ardentis affectus, ut Te toto corde
nostro diligamus, & à Te vicissim diligi
mereamur.

Aspirationes.

I. *Pone me ut signaculum super cor tuum.*
Cant. c. 8. 6.

II. *Ponderibus suis aguntur omnia, &
loca sua petunt: pondus meum, amor meus,
illo feror, quocunque feror.* S. Aug. L. 13.
Confess.

III. *In toto corde, & in omni virtute
sua dilige illum, qui Te fecit.* Eccli. c. 7. 32.

P A S S U S XXII.

Charitas oris & locutionis.

T E X T U S.

*Ex abundantia cordis os loqui-
tur.* Matth. c. 12.

Cognitio.

A Mor non solum se prodit affectibus, & operibus; verum etiam verbis & sermonibus: dulce enim est de dilecto loqui: inspicere cor tuum; si amas voluptates & gaudia mundi; si amas honorem & dignitates, aut hominem, aliasve creaturas: dulce est de dilectis & cum dilectis loqui: *Ex abundantia cordis os loquitur*: & quod quisque bibit, hoc eructat. Navita de ventis, de tauris narrat arator: enumerat miles vulnera, pastor oves. Simili ratione, si tu amore Deum prosequeris, si Jesum diligis, si virtutem, cœlum, regnum Dei amore complecteris; ex abundantia cordis os tuum loquetur. Hunc igitur amorem primo corde concipe, deinde lingua deprome.

1. In quotidianis colloquiis.
2. In amicorum visitationibus.
3. In infirmorum consolationibus.
4. In catechesibus & exhortationibus.
5. In tribunali sacro, cunctisque occasionibus.

Dulcor in his, indicium est amoris; tœdium & nausea in his sermonibus signum tepiditatis.

Dilectio.

O jugum sancti amoris! quàm dulciter capis! gloriosè illaqueas, suaviter premis,
de-

delectanter oneras, fortiter stringis, prudenter erudis, & linguam in laudes & gloriam tuam piè instruis. O amor! ex quo oritur strenuitas morum, puritas affectionum, subtilitas intellectuum, desideriorum sanctitas, sermonum & locutionum pietas, operum claritas, virtutum fecunditas, meritum dignitas, præmiorum sublimitas! S. Bern. de dilig. Deo. O amor! linguam meam erudias, & in Dei laudes, piósque sermones laxes.

Petitio.

Domine JESU, qui cum discipulis tuis loquebaris de regno Dei: da mihi linguam sanctam, linguam igneam, & loquelam amoris dulcedine plenam; quâ libenter ac dulciter de Te Deo meo, ac de regno tuo, rebûsque spiritualibus sermones instituum; non verò de regno mundi & vanitatis, non de regno diaboli & carnis. Da quoque, ut in exhortationibus & exhomologeteriis, in colloquiis & conversationibus cum proximis, omnes verbis ædificem, & sancti amoris tui igne cunctos succendam, ad gloriam tuam. Amen.

Aspirationes.

1. Si linguis hominum loquar & Angelorum, charitatem autem non habeam, factus sum velut as sonans. 1. Corinth. c. 13.

II. Sancti viri amando discunt, quod docendo proferunt. S. Greg. in Ezech.

III. O sancte Spiritus ! calculo ignito charitatis perpurga linguam & labia mea; ut libenter & cum gustu de DEO ac divinis colloquar.

P A S S U S XXIII.

Charitas operis.

T E X T U S.

Filioli, non diligamus verbo & linguâ, sed opere & veritate.

I. Joan. c. 3. 16.

Cognitio.

Quisquis Deum vero & sincero amore prosequitur, opere ipso suam erga Deum & proximum charitatem demonstrat; rectè enim asserit Magnus Gregorius: *Probatio dilectionis, exhibitio est operis: Qui enim dicunt, & non faciunt; verbis lactant, opus denegant; amore affectivo sed inefficaci se fallunt; vero autem efficaciæque amore carent. Quare verus Dei amator conatur pro viribus præstare sequentia:*

I. Præcepta DEI exactè observare.

2. Cha-

2. Charitatem erga Deum & proximum re ipsâ demonstrare.
3. Opera sua quotidiana, maximâ, quâ potest, perfectione peragere.
4. Ardua & magnifica pro DEI amore & gloria animosè aggredi & perficere.
5. Adversa & mala pro ipsius honore fortiter tolerare.
6. Atque omnia hæc prædicta, non timore pœnæ, non præmii spe, sed purissimâ amoris Dei intentione præstare.

Dilectio.

O quis mihi tribuat, Deus meus, ut meum erga Te amorem opere & veritate constanter demonstrarem? Ut opera mea omnia, maximâ, quâ possum, perfectione obeam? Ut nullos labores, nullas adversitates, ardua nulla, amore Tuî, refugiam? *Qui enim amat, non laborat, & omnis labor non amantibus gravis est; solus amor est, qui difficultatis nomen erubescit.* S. Aug. L. 13. Confess. *Nihil durum amanti, nil amarum, nil grave, nil lethale computat verus amor. Quod ferrum, qua vulnera, qua pœna, qua mortes, amorem prævalent superare perfectum? Amor est impenetrabilis lorica, respuit jacula; gladium excutit, periculis insultat, mortem irridet.* Hoc me, obsecro, mi Deus, amoris jaculo confige; hâc me obarma lorica;

ricâ; & nil me à Te separare valebit. Imò si fractus illabatur Orbis; impavidum ferient ruinae.

Petitio.

Quaerimus, omnipotens Deus, tribue nobis famulis tuis, amare Te desiderantibus, amorem in opere relucentem, in tribulatione gaudentem, in labore patientem, in exercitiis quotidianis exactum, in intentione purum, ut semper, quae Tibi sunt placita, & dictis exequamur & factis.

Aspirationes.

I. *Pone me ut signaculum, super brachium tuum. Cant. c. 8. 6.*

II. *Machina mentis, vis amoris, qua illam ex mundo extrahit, & in alta tollit. S. Gregor. in Ezech.*

III. *Da mihi, Domine, amorem actuum, instar ignis, nunquam otiosum; sed pro gloria tua, & proximorum salute, indefinenter operantem.*

PASSUS XXIV.

Charitas in mandatorum
observatione.

TEX-

TEXTUS.

Qui habet mandata mea, & servat ea; ille est, qui diligit Me. Joan. 14. 15.

Cognitio.

Perfectio christiana consistit in charitate, non quidem concupiscentiæ, quæ ad spem pertinet; sed in charitate benevolentiae; principaliter secundum dilectionem Dei, secundario secundum dilectionem proximi. (*Ita D. Thomas.*) De quibus dantur præcepta principalia Divinæ legis, Deut. c. 6. *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde.* Et Levit. c. 9. *Diliges proximum tuum, sicut te ipsum.* De quibus Salvator ait Matth. c. 22. *In his duobus præceptis universa lex pendet & Propheta.* Hæc duo præcepta totius Decalogi sunt compendium, cujus pars ad dilectionem Dei, pars altera ad dilectionem proximi spectat. De quibus quoque S. Joannes in epist. 1. c. 5. 3. *Hæc est enim charitas Dei, ut mandata ejus custodiamus.* Et c. 2. 5. *Qui servat verbum ejus, in hoc charitas Dei perfecta est.*

Dilectio.

Quis igitur perfectionis studiosus, man-
 L 7 data

252 SEMITA PERFECTIONIS.

data Domini implere non satagat, ut perfectè Deum diligat? Quid enim sunt præcepta, quid lex, nisi lux animæ? *Præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.* Psal. 18. 9. Quid lex est, nisi Sol mundi? Nam 1. instar Solis, ut diximus, illuminat, *Mandatum lucerna est, & lex lux.* Proverb. c. 6. 22. 2. Instar Solis est omnibus manifesta. *Signatum est super nos lumen vultus tui Domine.* Psal. 4. 7. 3. Instar Solis ardorem cum luce habet. *Nonne cor ardens erat in nobis, dum aperiret nobis scripturas?* Lucæ c. ult. 32. 4. Instar Solis Orbem regit & fœcundat, sine cujus luce perirent omnia; errores, mendacia ac tenebræ succederent. 5. Instar Solis est causa universalis, cunctis se accommodans. Et quemadmodum Sol cum floribus flores, cum arboribus arbores, cum animantibus animalia producit; ita quoque lex, ut scribit S. Chrysostomus Orat. 75. *Est adiutrix senectutis, magistra juventutis, paupertatis auxilium, divitiarum custos, cum virginibus lilia puritatis, cum martyribus rosas charitatis, cum pauperibus violam humilitatis producit.* O lex sancta, lex immaculata, lex lucida & illuminans, lex amœna, & super me! dulcis! Illustra me, accende me, dirige me, perfice & sanctifica me, ut Legislatorem meum summum, summâ charitate diligam.

Petitio.

Dilata, Domine, cor meum charitate; quâ legem tuam perfectè impleam, & viam mandatorum tuorum alacriter decurram; ut cum Vate Regio afferere valeam: *Viam mandatorum tuorum cucurri, cum dilatâsti cor meum.* Psal. 118. 32. donec ad viæ & vitæ hujus metam, patriamque caelestem perveniam.

Aspirationes.

I. *Si vis ad vitam ingredi, serva mandata.* Matth. c. 19. 17.

II. *Tu mandâsti, mandata tua custodiri nimis; utinam dirigantur via mea ad custodiendas justificationes tuas.* Psal. 118.

III. *Custodiam legem tuam semper, in saeculum, & in saeculum saeculi.* Psal. 118.

P A S S U S XXV.

Charitas in cura temporis.

T E X T U S.

Non defrauderis à die bono, & particula boni doni non te prætereat. Eccli. c. 14. 14.

Cogni-

Cognitio.

TEmpus, ex mente Aristotelis, est numerus motus, secundum prius & posterius. Aliud est praesens, aliud praeteritum, aliud futurum. Hoc tempus est breve, quia instar fulguris avolat. Est irrevocabile, quia semel elapsum, reduci nequit. Est nobile & pretiosum, quia nullo auro, argento ve emi aut solvi potest. Ideoque amor DEI amantem excitat, ut tempus illud pro lucris aeternis concessum, magni aestimet, ac minimè negligat: sed singulis temporum spatiis pro Dei gloria & aeternitate laboret, coronamque sibi perennem, pro caelesti patria, fabricet: cogitetque cum pictorum principe: *Pingo aeternitati. Lego, scribo, studeo, oro, laboro, aeternitati.*

Dilectio.

O Dator temporis, & Rex aeternitatis! quantà diligentia & accuratione hoc breve vitae meae spatium mihi impendendum foret, ut Te in caelo majore amore, laude, gloria prosequi possem totà aeternitate? **O** quae lingua ineffabile & immensum temporis pretium exprimat? Dicant damnati, quanto emerent pretio vel unam poenitentiae agenda horulam. Loquantur Beati, quanti aestimarent unam, meritis augendis,
con-

concedendam dieculam. Et quàm pauci mortales hoc debite apprehendunt? *Volat verbum irrevocabile; volat tempus irremediabile, nec advertit insipiens, quid amittat. Liber fabulari, ajunt, donec pratereat hora. O donec hora pratereat! quam tibi ad agendam pœnitentiam, ad obtinendam veniam, ad acquirendam gratiam, ad promerendam gloriam, miseratio Conditoris indulserat. O donec transeat tempus! quo divinam debueras propitiare pietatem, propere ad angelicam societatem, suspirare ad amissam hereditatem, excitare remissam voluntatem, flere commissam iniquitatem. S. Bern. ad Schol. O deflendam cœcitatem & incuriam mortalium! nihil pretiosius tempore, & heu nihil hodie vilius reputatur, transeunt dies salutis, & nemo recogitat!*

Petitio.

Adsit nobis, Domine, gratiæ tuæ efficacis auxilium, ad tempus præteritum bonis operibus redimendum: ad tempus præsens virtutum actibus fructuosè impendendum: ad tempus futurum in amore Tuî quàm optimè collocandum; ut magna conquiramus merita in terris, quibus digni reddamur, æternùm Te glorificare in cœlis.

Aspirationes.

I. *Ecce nunc tempus acceptabile: ecce nunc dies salutis.* 2. Corinth. c. 6.

II. *Caro mihi valent stilla temporum.* S. Aug. L. I. Conf. c. 21. *Ama & fac quod vis: tempus bene impenditur, dum amoris sancto donatur.* S. Aug. in Joan.

III. *Dum tempus habemus, operemur bonum, ad omnes, maximè ad domesticos fidei.* Ad Gal. c. 6. 10.

P A S S U S XXVI.

Charitas in conformitate cum voluntate Divina, seu in resignatione.

T E X T U S.

Fiat voluntas tua, sicut in caelo & in terra. Matth. c. 6.

Cognitio.

Resignatio est actus charitatis Divinae, quo homo voluntatem suam cum Divina in omnibus conformat. Amantium enim solet esse, unum velle & unum nolle:
cor

cor unum, & anima una. Hæc autem resignatio, & cum voluntate Divina conformitas, tribus Dei attributis innititur. I. Sapientiæ Dei, quâ is omnia novit, & nihil homini in hac vita accidere potest, quod ipse ab æterno non sciverit, præviderit, expenderit, ejusdemque utilitates & commoda cognoverit. II. Omnipotentia Dei, qui omnia potest, & omnia operatur in omnibus, excepto peccato, quod permittit. III. Bonitati Dei, qui omnia in bonum electorum suorum ordinat: *Diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum.* Rom. 8. 28. Et millies majorem suorum curam gerit, quàm ullus pater aut mater pro unigenito filio, imò quàm omnes parentes simul. Hi sunt tres digiti, quibus Deus appendit, regit & continet Orbem terrarum.

Actus:

1. Omnia quæ accidunt, voluntati Divinæ adscribere; exemplo Jobi dicentis: *Dominus dedit, Dominus abstulit, c. 1. Sicut Domino placuit, ita factum est.*
2. Voluntatem Dei in omnibus ut justam agnoscere & venerari, exemplo Davidis: *Iustus Dominus in omnibus viis suis, & sanctus in omnibus operibus suis.* Psal. 144. 17.

3. Om-

3. Omnia velle facere ad nutum Divinae voluntatis; & ideo nihil ordiri, nisi eodem prius explorato; exemplo S. Pauli, dicentis: *Domine, quid me vis facere?* Act. 9. 6.
4. Adversa, quae eveniunt, generoso silentio concoquere, exemplo Vatis Regii: dicentis: *Obmutui, & non aperui os meum, quoniam Tu fecisti* Psal 38. 10.
5. In beneplacito Dei solo super omnia delectari; exemplo Beatorum in caelis, magis de executione voluntatis Divinae, quam de gloria propria, latantium.

Dilectio.

Anima mea, si verè Deum diligis, cor unum & voluntatem unam cum illo habeas necesse est: relinque te, resigna te, & frue-
ris magna pace. Da totum pro toto, nihil excipe, nihil repete, sta purè & inhaesitanter in Domino, & habebis illum. Nec te aestimes magnum, aut specialiter dilectum, si in magna fueris devotione ac dulcedine, in istis non consistit profectus, aut perfectio hominis, sed in offerendo te totum voluntati Divinae, non quaerendo quae tua sunt; nec in tempore, nec in aeternitate. Offer ergo te, si adversa immittit, causas ille novit, quia novit omnia, & scit in bonum tuum ea convertere. Si castigat, Pater est; quem

quem amat , flagellat , omnia de paterna manu accepta ; non potest esse malum , quod ab infinita Bonitate tibi submittitur.

Petitio.

Fac me , Domine , voluntatem meam tuæ ita in omnibus conformare ; ut inter prospera & adversa , in opulentia & inopia , in consolatione & desolatione , in honore & contemptu , in bello & pace , in morbo & sanitate , in longa vita & brevi , in tempore & æternitate , semper in pace & gratiarum actione permaneam : quoniam Tu omnia facis , omnia ordinas , ac in bonum nostrum dirigis.

Aspirationes.

I. Pater , si vis , transfer calicem istum à me ; veruntamen , non mea , sed tua voluntas fiat. Lucæ. 22. 42.

II. Domine , doce me facere voluntatem tuam ; quia Deus meus es Tu. S. August. med. c. 9.

III. Dominus est , quod bonum est in oculis suis , faciat. 1. Reg. 3. 18. Vel cum S. Gertrude : Domine , fiat in me , de me , per me , circa me , & circa omnia mea , tua sanctissima voluntas , in tempore & æternitate.

P A S S U S XXVII.

Charitas in Præsentia Dei.

T E X T U S.

*Ambula coram Me, & esto perfectus. Gen. c. 17.**Cognitio.*

A Nima mea, si ad amorem Dilecti tui, atque ad perfectionem aspiras, utere hoc efficacissimo medio, à Sanctis tantopere commendato & usurpato, ut memoria assidua divinæ præsentia in te vigeat: id est, ut Deum tibi præsentem habere nitaris, sive, excitato fidei actu, te in Deo, veluti piscem in aqua, aut spongiam in mari, ejus immensitate circumfusum aspicias; sive Deum in te, & in anima tua intimè præsentem contempleris. At, velim consideres Deum, non nudè præsentem, sed ac si totus esset oculus, te & omnia tua considerans, totus amor te diligens, totus bonitas & liberalitas tibi benefaciens, te conservans, regens, gubernans, ac bono tuo ita invigilans, tanquam si nihil aliud haberet agendum.

Actus:

Actus:

1. Vivæ fidei actu, Deum sibi intimè præsentem, omniâque cernentem credere.
2. Hunc, illúmve defectum, in præsentia Dei, emendare, passionem domare, pravam consuetudinem deponere, &c.
3. Opera ordinaria, vel opus unum, quod obire soles negligentius, in præsentia Dei corrigere, exactiúsque obire.
4. Deum præsentem adorare, sperare ab illo omnia, eundem amare, revereri, timere, gaudere, aliisve virtutum actibus profequi.
5. Denique veluti panis ad omnes cibos; ita præsentia Dei ad omnia peccata emendanda, ad opera ordinaria omnia perficienda, ad virtutes omnes exercendas, & acquirendas adhiberi potest.

Dilectio.

Domine Deus meus ; ego sum in Te
 veluti piscis in aqua, lava me ! sum in Te
 velut avis in aëre, sustenta me ! sum in Te
 velut infans in utero : serva me ! sum in Te
 velut pupilla in oculo, custodi me ! sum in
 Te velut carbo extinctus in igne, reaccen-
 de me ! Tu quoque, mi Deus, es in me,
 velut Magister in schola ; doce me : velut
 Medicus in nosocomio, sana me : velut
 Sol

Sol in cœlo, illumina me: velut Deus in templo, sanctifica me: ut perfectiùs cognoscam & diligam Te: ut sincerius & accuratiùs Tibi seruiam, obediam & placeam. *Oculi enim tui multò lucidiores sunt Sole, circumspicientes omnes vias hominum, & profundum abyssi, & in omni loco contemplantur bonos & malos. Eccli. c.23. 28.*

Petitio.

Deus immense, qui ubique es per essentiam, præsentiam & potentiam, Inspector omnium cogitationum, intentionum, delectationum, & operationum mearum: concede mihi, in præsentia & conspectu tuo ita perfectè ambulare, ut in charitate cresciam, & omnium actionum mearum perfectione Tibi placeam.

Aspirationes.

I. *Providebam Dominum in conspectu meo semper, quoniam à dextris est mihi, ne commovear. Psal. 15.*

II. *Magna nobis indita est necessitas justè, rectèque vivendi, qui eunèta facimus ante oculos iudicis cunèta cernentis. S. August. solil. c.14.*

III. *Vivit Dominus, in cuius conspectu sto. 4. Reg. 3. 14. In ipso enim vivimus, movemur, & sumus. Act. 17. 28. Quare in omni-*

omnibus viis cogita illum, & ipse diriget gressus suos. Proverb. 3. 6.

PASSUS XXVIII.

Charitas Zeli Animarum.

TEXTUS.

Zelus domus tuæ comedit me.
Psal. 68. 10.

Cognitio.

Zelus est intensus justii, veri amatoris affectus, quo diligentissimè quærit honorem Dei, & proximorum salutem, & quidquid his duobus opponitur, fortiter constantèrque repellit.

Hic autem zelus est ignitus amor DEI, desideriumque, ut is ab omnibus enixè ametur, honoretur, colatur, tam incensum, ut qui eo ardet, omnes eodem inflammare cupiat: & si Deum impunè injuriis laceffi animadvertat, ingemiscat; atque igne illo consumente, & intimè viscera depascente, planè contabescat.

Triplicis verò generis actiones sunt, quibus à zelatore zelus exercetur. 1. Aliæ ad intellectum illustrandum valent: ut lectio,
M doctio,

doctio, scriptio, catechismus. 2. Aliæ ad voluntatem permovendam faciunt; ut concio, monitio, reprehensio, exemplum. 3. Aliæ, quibus divinæ virtutis vis obtinetur; ut oratio, corporis castigatio, virtutum adeptio, quæ instrumentum, ad animas Deo lucrandas, reddunt aptius.

Actus:

1. Meditari sæpe de præstantia & pretio animarum, aliâque huc facientia.
2. Orare ardenrer pro salute animarum, & vehementer desiderare augmentum gloriæ Dei per illas.
3. Laborare strenuè pro gloria Dei, & lucro animarum; muniâque laboriosa ad id magis conducibilia, honorificis præferre.
4. Perfectionem propriam impensius curare, quàm alienam; cum inde pendeat profectus aliorum: omnibûsque exemplo sanctæ conversationis prælucere.
5. Opera quotidiana, & varias afflictiones corporis, pro Deo placando, & salute animarum offerre.
6. Rudes & imperitos Catechesi instruere, concionésque efficaces ac zelosas ad populum habere.
7. Exhomologeses libenter & assiduè excipere; infirmis & moribundis diligenter & constanter assistere: atque inimicorum reconciliationem procurare.

8. In ministeriis suis, pauperes divitibus, ignobiles nobilibus præponere, si id sit ad majus Dei obsequium.
9. Si laboribus nostris fructus non respondeat, dolere, & mœrere; & non sine luctu, filios, id est fructum laborum suorum à Deo postulare.
10. Omnia commoda, sanitatem, & propriam vitam temporalem in præparatione animi; imò & ipso opere, si nimirum fuerit pro majore Dei gloria, & animarum salute, profundere.

Dilectio.

Domine JESU Christe, qui ex zelo gloriæ Patris, & pro salute animarum, de cœlo descendisti, ut genus humanum, velut ovem perditam quæreres, & in cœlum deportares, cum propriæ vitæ tuæ dispendio: an non par est, ut zelum tuum, pro modo-
 lo meo æmuler? I. Quid enim Tibi gratius potest accidere, quàm ut animæ, à Te tam carè redemptæ, ab exitio sempiterno liberentur? II. Quid animâ, omnibus mundi thesauris excellentiore, nobilius? III. An non tam grande vocationis meæ beneficium, & apostolici muneris dignitas, zelum ejusmodi jure à me exigit? IV. An non præmiorum cœlestium magnitudo invitat? An non animi gratitudo zelum requirit?

V. Imò an non proximus, quasi creditor, titulo justitiæ, zelum talem à me reposcit?

Petitio.

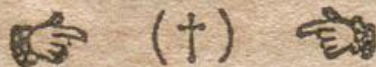
Domine JESU, zelator animarum ferventissime, qui pro gloria Patris & animarum salute, non dubitasti manibus tradi nocentium, & crucis subire tormentum: fac me, divitias, honores, voluptates, parentes, cognatos, amicos, valetudinem, famam, ac denique vitam ipsam gloriæ tuæ & animarum saluti postponere, & eandem ardentissimè pro viribus procurare.

Aspirationes.

I. Testis est mihi Deus, quomodo omnes vos cupiam in visceribus Iesu Christi; & hoc oro, ut charitas vestra magis ac magis abundet. Ad Phil. c. 1. 8.

II. Divinorum omnium divinissimum est, cooperari in salutem animarum. S. Dionys. cælest. Hierarch. c. 3.

III. Domine, da mihi animas. S. Franc. Xaverius.

PASSUS XXIX.

Gaudium Charitatis.

TEXTUS.

*Gaudete in Domino semper,
iterum dico, gaudete. Ad
Phil. c. 4. 4.*

Cognitio.

GAudium est affectio animi, alicujus boni presentis opinione concepta. Hanc animi seu voluntatis affectione lætamur & exultamus de Dei in nobis presentia, gaudemus de infinitis ejus perfectionibus; item de donis & bonis, quæ ad Dei gloriam, nobis & aliis, ab eo conferuntur. Habent quidem & impii gaudium suum; sed falsum ac malum, quia est de malo; at gaudium hoc spirituale non datur impiis, sed amicis; estque verum gaudium, quod non de creatura, sed de Creatore concipitur, cujus comparatione, omnis alia jucunditas, mœror est; omnis suavitas dolor est; omne dulce amarum est; omne pulchrum fœdum est; omne denique, quod delectare potest, molestum.

Actus:

1. Lætari de præsentia Dei , quæ est in omnibus rebus , præsertim in Ecclesia, quam regit.
2. Lætari de Incarnatione Filii Dei, & admirabili unione Verbi cum Humanitate, ejusdem exaltatione , sessione ad dexteram Patris, & cultu ab omni creatura.
3. Lætari de reali ac vera præsentia Christi, per Eucharistiæ Sacramentum.
4. Gaudere de inspiratione Spiritûs Sancti, quâ movemur ad existimandum , peccata nobis , per usum Sacramentorum, esse remissa.
5. Gaudere de præsentia Dei in nobis , & de eo , quòd per gratiam simus Filii Dei , & hæredes regni cœlestis.
6. Gaudere de promissa nobis beatitudine, & de spe , quòd aliquando eam accepturi simus.
7. Exultare de omnibus bonis , & perfectionibus Dei , tanquam de bonis amantissimi Patris nostri, qui nos fecit, & ex immensa dilectione in filios adoptavit.
8. Exultare de bonis proximorum , tanquam de bonis fratrum nostrorum, quos sicut nos ipsos diligimus.
9. Conari causas veri gaudii assequi; scilicet conscientie puritatem, Christi imitationem, & cum voluntate Divina conformitatem.

Dilectio.

Gaudens gaudebo in Domino, & exultabit anima mea in Deo meo, qui induit me vestimentis salutis, & indumento justitiæ circumdedit me. Quasi sponsam decoravit me coronâ, & quasi sponsam ornatam monilibus suis. Isai. c. 61. 10. Gaudens gaudebo in Domino, ut gloriam ejus hac ratione promoveam: ut proximum lucrer & ædificem; ut opera ipsi exhibita, gratiora reddam: hilarem enim datorem diligit Deus: ac denique ut ad perseverantiam me hac ratione disponam: cum nullum violentum sit perpetuum.

Petitio.

Fons omnis gaudii effusissime, Domine Deus meus, obsecro Te, ut quinos ex Te rivulos in animam meam derives, ex quibus vera lætitia scaturiat. Quales sunt: 1. Mentis puritas. 2. Animæ sanitas. 3. Spiritûs libertas. 4. Cordis tranquillitas. 5. Perpetua cum voluntate Divina conformitas. His obtentis; ingenti lætitiâ anima mea perfundetur.

Aspirationes.

1. Latamini in Domino, & exultate iusti, & gloriamini omnes recti corde. Psal. 31. 11.

II. *Pater misericordiarum , & DEVS totius consolationis ; redde mihi letitiam salutaris tui ; ut qua spondes , diligenda percipiam.* S. Aug. Med. c. 2.

III. *Tadeat me gaudere sine Te ; & delectet contristari pro Te. Sit mihi Nomen tuum refocillatio ; & memoria Tuus consolatio* S. Aug. Med c. 7.

P A S S U S XXX.

Pax Charitatis.

T E X T U S.

Pacem meam do vobis , pacem meam relinquo vobis. Joan. c. 14. 27.

Cognitio.

PA^X est concordantium in bono animorum , ordinata tranquillitas. Estque triplex , cum DEO , cum proximo , cum seipso. Pax cum Deo consistit in perfecta voluntatis humanæ cum Divina , consensione. Pax cum proximo , in tranquilla hominum inter se conversatione & cohabitatione. Pax cum seipso , in omnimoda vitiorum & passionum subjugatione.

Actus:

Actus:

1. Voluntati Dei se subicere ; peccata vitare , in prosperis & adversis voluntati Divinæ acquiescere.
2. In rebus bonis , idem cum aliis sapere, dicere , judicare ; & in cibo , potu, veste, aliisque, se conformare.
3. Nulli , quærelæ aut turbationis ansam dare , carnem legi Dei repugnantem subicere ; sensus , membra , interiora & exteriora secundum rationem disponere.
4. Cogitationes , affectiones , voluntates, secundum virtutem moderari , seipsum considerare, alios relinquere, propriam voluntatem , spiritum libertatis & placendi desiderium evellere.
5. Zizania , quæ absque tritici damno eradicari nequeunt , usque ad tempus messis patienter tolerare : quædam bona , non præcepta , ad cavendum aliorum scandalum, ad tempus omittere.
6. Ne ab aliorum dictis, factisque pax nostra pendeat , diligenter cavere.

Dilectio.

Cùm Salvator noster pacificos pronuntiet beatos , Deique filios ; quis pacem non quærat & sectetur cum omnibus ? Quis

M ;

pacem

pacem non amet & colat, si fructus dulcissimos consideret ac degustet? Pax est serenitas mentis, tranquillitas animi, simplicitas cordis, vinculum amoris, consortium charitatis. Hæc est, quæ similitates tollit, bella compescit, iram comprimit, superbos calcit, humiles amat, discordes sedat, inimicos concordat, cunctis est placida, nescit extolli, nescit inflari: hanc qui acceperit, teneat: qui perdiderit, reperat, qui amiserit, exquirat. S. Aug. de Verb. Domini.

Petitio.

Domine JESU, Princeps pacis, qui toties discipulis tuis pacem apprecatus es, dicens: Pax vobis; Dona nobis hanc pacem, pacem cum Deo, pacem cum proximo, pacem cum nobis ipsis. Et pax, quæ exuperat omnem sensum, custodiat corda & intelligentias nostras. Amen.

Aspirationes.

I. Pacem habete, & Deus pacis & dilectionis erit vobiscum. 2. Corinth. 13. 11.

II. O quàm bonum & iucundum, habitare fratres in unum; in unum cor, in unam animam; multa quidem corpora, sed non multa corda! S. Aug. in Psal. 132.

III. Pax Domini sit semper nobiscum!

P A S S U S XXXI.

Cognitio & Dilectio Chari-
tatis proximi.

T E X T U S.

*Hoc est præceptum meum, ut
diligatis invicem, sicut dilexi
vos. Joan. c. 15. 12.**Cognitio.*

Charitas proximi est virtus, quâ proxi-
mus, tam amicus, quàm inimicus
propter Deum diligitur. Hâc virtute dili-
git homo proximum sicut seipsum: id est,
in Deo, ad Deum, propter Deum; non ob
utilitatem, non ob aliam causam naturalem.
Sicut igitur homo sibi desiderat omne bo-
num, & fugit omne malum, ita faciat
proximo suo, in corpore & in anima, in
rebus & honore. Rationes ad hoc impel-
lentes sunt hæ: 1. Quia unum in cœlis Pa-
trem habemus; & unam Matrem sanctam
Ecclesiam. 2. Quia proximus est imago Dei,
æternæ beatitudinis capax. 3. Quia unius
corporis membra sumus, cujus Christus
Dominus est caput: & quod membris præ-
stat, M 6 statur,

statur, capiti præstatur. 4. Christus omnes suo sanguine redemit, & pro omnibus mortuus est. 5. Omnes justii templum sunt Spiritûs Sancti, in quo habitat.

Actus:

1. Affici erga omnes homines propter Deum.
2. Velle omnibus vera bona, æterna, & temporalia, & hæc quidem, in quantum ad æterna conducunt.
3. Bona hæc omnia pro viribus illis procurare, damna avertere.
4. Jucundam & gratam cum proximo conversationem instituere; quæ huic contraria sunt, vitare, qualia sunt contemptus, detractiones, mordacitates, oblocutiones.
5. Perfectam cum proximis concordiam observare, idem volendo, idem nolendo, gaudendo cum gaudente, flendo cum flente.
6. Multas pro ipsis difficultates & labores suscipere; imò ipsam etiam, si charitas exigat, vitam pro eis ponere.

Dilectio.

O quis proximum suum non sincerè diligit, cùm id adeò disertè Salvator noster mandet, ac præcipiat: *Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem? Quis omnia*
ei

ei bona non faveat, cùm hoc discipulatùs Christi luculentum sit signum? *In hoc cognoscent omnes, quòd discipuli mei estis, si dilectionem habueritu ad invicem.* Quis omne bonum eis non procuret, cùm id, quod minimis præstamus, sibi Christus præstitum reputet? O charitas patiens, charitas benigna, charitas non ambitiosa, non cogitans malum, posside me, rege me, accende, ut maneam in Deo, & Deus in me sine fine.

Petitio.

Domine JESU, Magister & exemplar charitatis, qui pro amicis, imò & inimicis tuis animam posuisti; da mihi charitatem tuæ haud absimilem, quæ sit gratuita, pura, recta, discreta, vehemens & fructuosa: ut proximos meos, non tantùm verbo & lingua, sed opere & veritate diligam, atque ita tuus evadam discipulus.

Aspirationes.

I. *Qui non diligit fratrem, quem videt; Deum, quem non videt, quomodo diligere poterit? 1. Joan. c. 4. 20.*

II. *O quàm bonum, habitare fratres in unum! Nihil auditur dulcius, nihil optatur delectabilius: nec utilius possidetur. S. Aug. in Psal. 132.*

III. O diligam proximum sicut me-
ipsum ! imò plus quàm meipsum , sicut
Christus dilexit me , plus quàm seipsum !

P A S S U S XXXII.

Misericordia & Eleemosyna
Charitatis.

T E X T U S.

*Estote misericordes, sicut Pater
vester cœlestis misericors est.
Lucæ c. 6. 36.*

Cognitio.

Misericordia est virtus , quâ dolemus
& tristamur de miseria proximi; quam
si commodè possimus , à fratre depellimus;
& ei per auxilium spirituale vel temporale
subvenimus. S. Gregor. in Lib. de Beat.
Misericordes Christus beatos pronuntiat,
Matth. c. 5. Misericordiam suadet Tobias
Filio. Tob. c. 4. 8. S. Jacobus *judicium
sine misericordia* , minatur illi , *qui non fecit
misericordiam.* C. 2. 13.

Actus:

1. Exercere septem opera misericordiæ cor-
por

poralia: Esurientes pascere, potum dare
 sitientibus, nudos vestire, mortuos sepe-
 lire, &c.

2. Exercere septem opera misericordiae spi-
 ritualia, qualia sunt: Dubitantibus rectè
 consulere, consolari mœstos, ferre pa-
 tienter injuriam, offensam remittere, &c.

Dilectio.

Quâ ratione, mi Redemptor, miseri-
 cordiam non diligam, aut eandem negli-
 gam: quando Tu in supremo judicii die
 immisericordes damnationis æternæ fulmi-
 ne feries? Si mortem malam effugere cu-
 pio, eleemosyna ab ea liberat: si magnum
 in cœlo præmium reportare desidero, mi-
 sericordia, etiam calicem aquæ frigidæ
 danti, illud procurat. Denique si orationi
 efficaciam, Dei benedictionem, prædesti-
 nationis signum, scutum contra sententiam
 summi Judicis, exopto; illa omnia adferet
 misericordia.

Petitio.

*Deus meus, misericordia mea, oro Te per
 dilectum Filium tuum, da mihi misericordia
 opera, pietatis studia, compati afflictis, con-
 sulere erroneis, subvenire egenis, succurrere
 miseris. S. Aug. Med. c. 1.*

Aspi-

Aspirationes.

I. *Beatus, qui intelligit super egenum & pauperem; in die mala liberabit eum Dominus. Psal. 40. 1.*

II. *Eleemosyna virtus, peccatores iustificat, justos glorificat, mortuos suscitatur, immortalitatem mortalibus donat. S. Chrysostr. hom. de 7. pan.*

III. *Da mihi, Domine, cor benignum & misericors, sicut Tu Pater noster misericors es!*

P A S S U S XXXIII.

Beneficentia Charitatis.

T E X T U S.

Beneficentiæ & communionis nolite oblivisci; talibus enim hostis promeretur DEUS. Hebr. c. 13. 16.

Cognitio.

Beneficentia est virtus, affectum voluntatis cum opere coniungens: quâ propter Deum, omnibus, quibus possumus, beneficia

ficia præstamus. Hæc virtus est Divina; Deus enim nunquam cessat nobis benefacere: & *Beatius est dare, quàm accipere.* Act. c. 20. 35. Hæc virtus provocat Deum ad vicissim largiter dandum, magnâque sibi in cælo præmia comparat.

Actus:

1. Conferre beneficia temporalia & spiritalia, consilia, exempla, doctrinam; & quidem libenter ac hilariter.
2. Dare, si petatur; vel etiam si non petatur, imò ingerere; etiam ignorantibus, & de nobis nil cogitantibus.
3. Pro utilitate proximi temporali aliquam molestiam subire, pro spiritali salute etiam vitam temporalem periculo exponere.
4. Pro benefactis, nullam laudem, vel gratitudinem, vel compensationem expectare; sed solam Dei approbationem. Denique ita dare, sicut vellemus accipere.

Dilectio.

Quem ad beneficentiæ singularem amorem non moveat infinita & continua Dei beneficentia, omni die, horâ, momento, tot tantisque beneficiis nos obruentis, & Solem suum oriri facientis super bonos &

ma-

malos? Quem non flectat beneficentia & exemplum Christi Domini, qui pertransibat benefaciendo omnibus? Quem non incitet exemplum sanctorum Angelorum, Solis, Lunæ, aëris, aquæ, ignis, terræ, arborum, fructuum, aliarumque rerum creaturarum, quæ indefinenter nobis benefaciunt.

Petitio.

Domine JESU, omnis beneficentiæ prototypon, & Magister, qui pertransisti benefaciendo, & sanando omnes oppressos à diabolo; concede mihi, obsecro, eximiæ beneficentiæ virtutem; ut Te imitari, Tibique unicè placere valeam.

Aspirationes.

I. *Dare, & dabitur vobis. Lucæ c. 6. 38. Et qui tribuit in simplicitate. Rom. 12. 8. Et in hilaritate.*

II. *Nunquam est vacua manus à munere, si arca cordis repleta sit bona voluntate. S. Gregor. L. 19. moral.*

III. *Da mihi, Domine, affectum cum effectu conjungere, & aliis libenter benefacere. Nihil enim tam divinum habet homo, quàm de aliis benè mereri.*

PASSUS XXXIV.

Unio Charitatis cum Deo.

TEXTUS.

Qui adheret Domino, unus spiritus est. 1. Corinth. 6. 17.

Cognitio.

TRiplicem statuere possumus unionem cum Deo, unam communem multis, aliam paucis, tertiam paucissimis, eximiaque contemplationis dono præditis.

Prima convenit omnibus justis, gratiæ Dei præditis, & charitate ornatis, ac nullo lethali peccato à Deo divisis; atque hæc competit multis. De qua loquitur S. Joannes: *Qui manet in charitate, in Deo manet & Deus in eo. 1. c. 4. 16.*

Secunda unio convenit paucioribus, illis scilicet, qui magno fervore viam perfectionis decurrunt; nec solum mandata Dei observant, & peccata mortalia fugiunt; verum etiam venialia delicta pro viribus declinant; in præsentia Dei ambulant, sæpe de Deo cogitant, & per aspirationes amorosas ad Deum se erigunt, libenter de

de Deo & cum Deo loquuntur, in omnium virtutum studium sedulo incumbunt, opera sua ad ejus gloriam dirigunt; voluntatem suam cum ejus voluntate in prosperis & adversis conformant: atque ita per cognitionem & amorem, per locutionem & operationem cum Deo uniuntur.

Tertia unio est perfectissimorum & contemplativorum propria: estque unio felicissima, arcana, inexpertis impervia, & difficilis explicatu; Theologiæ mysticæ meta, & sapientiæ hujus medulla; quam ut ruditer saltem intelligamus, videamus
1. Quid non sit. 2. Quid sit. 3. Quæ ejus causa. 4. Qua ratione fiat. 5. Quinam effectus ex ea sequantur.

1. Unio hæc, altæ contemplationis dono præditorum, non est unio localis, sive præsentia, quâ Deus ubique est, & res omnes in ejus immensitate versantur: hæc enim unio convenit etiam rebus inanimatoris; nec est unio per gratiam sanctificantem, quâ anima gratiæ & amicitia Divinæ restituitur: quia hæc convenit omnibus justis, & pueris ante usum rationis; nec est unio per charitatem, quia hæc convenit omnibus Deum diligentibus, sed dono contemplationis, & mystica unione carentibus.

2. Quid igitur est, hæc amabilissima
&

& optatissima unio, triplicis viæ perfectio-
nis ultimus scopus & meta? Respondeo:
Unio hac (quæ est effectus ardentis amoris)
est virium anima cum Deo amorosa & per-
fecta conjunctio: hujus enim intuitu, unio-
nes aliæ antedictæ, inchoatæ solùm & im-
perfectæ meritò æstimantur.

3. Causa illius est amor intensus, & fla-
grans, ut docet S. Thomas 2. 2. q. 17. *Amor*
enim, ait, primùm importat quandam unio-
nem, secundùm affectum amanti ad ama-
tum; in quantum amans æstimat amatum,
quodam modo ut uxum sibi, vel ad se perti-
nens, & sic movetur in ipsum, ut se ei
uniat. Consentit S. Augustinus, qui amo-
rem vocat, *juncturam quandam, qua*
amantem cum amato copulat, affectu ipso,
vel re ipsa copulari appetit. Mox verò id
ampliùs declarans, addit: *Ad affectum*
dilectionis Dei pertinet, ut hominem in illum
trahat, ei uniat, ac veluti commisceat, sic
ut unum quid cum eo efficiatur; quod cum
verè fieri nequeat, saltem cupit, quantum
potest, presens illi, & omnibus bonis ejus
adesse, cum eo colloqui, eâque saltem ratio-
ne, unionem perficere. Declarari id quo-
dammodo potest rerum naturalium simili-
tudine; amor enim sicut calor congregat
homogenea, & ab heterogeneis segregat:
id est, separat terrestre & animale a spiri-
tuali;

tuali; seu sensualitatem à spiritualitate, & hanc unit cum Deo, separans pretiosum à vili, facitque divisionem moralem spiritus & animæ, dum spiritus depuratus & defœcatus.

4. Ipsa autem unio fit, in fundo seu intimo animæ, quando Deus clarissimâ luce se illi præsentem, & eam intuentem, ac tenerrimè diligentem ostendit. Deinde *memoria* ipsius animæ huic DEO sic sibi manifestato tenacissimè adhæret, ita ut unione durante ab eo avelli nequeat. *Intellectus* verò eum clarissimâ luce sapientiæ inspicit; & vel ut quoddam totum, in quo est omne bonum; vel secundùm aliquam, aut aliquas perfectiones intelligit; ita ut ab eo in aliquid aliud diverti nequeat. *Voluntas* autem eum ardentissimo amore constringit, qui instar ignis erumpens omnia videtur absumere; ita ut anima jam non in se vivat, neque actionibus naturalibus intendat, sed in eum dulcissimum Sponsum toto affectu transeat, à quo artificissimo est apprehensa complexu. *Potentia* quoque cæteræ adjuvant, & unionem cum Deo non impediunt: *phantasia* Deum imaginando, *appetitus* concupiscibilis & irascibilis, tranquillè se gerendo & conspirando; *sensibus* etiam à terrenis sese abstrahentibus, ac de bono & quiete animæ gaudentibus.

Dilectio.

O dulcissime & dilectissime animæ meæ Sponse, JESU Christe! quando amorosâ & perfectâ unione hæc dignus ero? Quando in veritate dicere potero: *Dilectus meus mihi, & ego illi?* Quando anima mea à terrenis avulsa, totâ in Te abripietur, & admirandos hujus unionis effectus experietur? I. Ut osculo à Te accepto, anima mea attactâ cœlesti quadam, & nullis verbis explicabili dulcedine perfundatur. II. Pars inferior animæ remaneat blandissima, & mirâ teneritudine repleta, in dulces resolvatur lacrymas, & cœlestium desiderio urgeatur. III. Anima quoque indicibili pace repleatur, quam nullus eventus turbet, nihil adversum obnubilet, imò ad adversa, & difficilia roboretur. IV. Ingenti zelo ac desiderio salutis animarum accendatur. V. Humilitate profundissimâ perficiatur. VI. Carnem desideret deserre, cupiatque dissolvi, & esse cum Christo, ut ad omnium perfectissimam unionem in cœlo perveniat.

Petitio.

Domine JESU, in Semita Perfectiönis triplici Ductor & Doctor excellentissime! Efficacis gratiæ tuæ auxilio potenter
nos

nos adjuva ; ut I. Viam Purgativam feliciter decurramus, & vitia cuncta strenuè mortificemus. II. Ut Viam Illuminativam, Viam Virtutum generosè absolvamus, omniâque virtutum cimelia acquiramus. III. Ut Viam Tertiam Unitivam ita perambulamus, ut obtentâ charitate perfectis, intimè Tibi uniamur. Amen.

Aspirationes.

I. *Mihi adherere DEO bonum est.* Psal. 72. 27.

II. *Domine, da cor, quod Te cogitet, animum, qui Te diligit, mentem, qua Te recolat, intellectum, qui Te intelligat, rationem, qua Tibi semper summè delectabili fortiter inhæreat.* S. Aug. soliloq. c. 1.

III. *O Anima meæ animæ ! O Vita meæ vitæ, DEUS meus ! Te solum diligo, me totum Tibi offero, Tibique intimè adherere, & uniri desidero ! Ad laudem & gloriam tuam sempiternam.*
Amen.

EPILOGUS ET CLAUSULA

Ad Lectorem Benevolum.

HAbes, Lector Benevole, Libellum, Perfectionis Semitam, quasi digito, tibi demonstrantem; ac tum pro intelligentia & cognitione, tum pro affectu & dilectione, tum pro exercitatione & praxi servientem: utere secundum methodum in Præfatione insinuatam. Et quidem I. Ante omnia, ope Examinis Particularis, vitia & passiones, tanquam zizania ac spinas, gladio mortificationis reseca: ut Viam Purgativam, absque offendiculo, perambules. II. Virtutum pulcherrimarum studio & exercitio te totum consecra, iisque tanquam floribus speciosis ac fragrantibus te exorna, ut Christo Domino similior evadas & gratior, Viámque Illuminativam alacriter decurras. III. Denique in cognitione & amore DEI strenuè & indefessè te exerce; auspiciando à cognitione DEI, legendo, meditando, ruminando ejus magnalia, sapientiámque cœlestem flagitando; dilectionis enim defectus, ut sæpe

N

me-

meminimus, ex defectu cognitionis nascitur; *Ideo Te non diligit anima mea; quia Te non cognoscit*, ait, DEUM alloquens, sanctorum Doctorum Aquila, Augustinus, in soliloq. c. 1. Deinde actus internos & externos charitatis DEI & proximi crebrius eliciendo. Nec contentus esto communi seu vulgari charitate, sed ad sublimem & eminentem aspira; quò DEUM degustare, eodem frui, & intimâ ac perfectâ unione cum eo conjungi valeas; tandemque post breve vitæ hujus mortalis curriculum, in virtutum & charitatis exercitio peractum, ad optatissimam, beatissimam & perfectissimam cum Deo unionem in cœlis pertingere mereare. Quod tibi mihiq; Deus Pater, Dator & Pater luminum, Filius, Ductor, Doctorque virtutum, Spiritus Sanctus, charitatis, sanctitatis & unionis Author, Fautorque, benignè elargiatur.

Amen.

